

NÉPLAP



Réval József elvtárs
beszámolója az MDP
Központi Vezetőségének üléséről
**Harc a klerikális
reakció ellen**

VII. évfolyam, 130. szám.

ÁRA 50 FILLÉR

Szerda, 1950 június 7.

Fokozott felelősséggel készülünk az aratásra

(Cs. Gy.) A mezőgazdasági munkák közül legfelelősségteljesebb dolog az aratás, cséplés, egy szóval a betakarítás. A betakarítás — idénymunka és nem szeret várni. Ha idejében betakarítottál — nyertél, ha elkéstél a betakarítás — veszítettél. Ez a dolog így áll.

Ilyenkor a mezőgazdaságban gyorsaságra és erőre van szükség. Így aratot a kisparasztság a multban is. Pedig akkor a learatott gabonából neki jutott a legkevesebb. De az aratás időszakára parancsolt. Azonkívül a multban csak a saját szükségletét látta a dolgozó paraszt. De most megszűnt a saját szükségletét. A fia, vagy rokona, a városba ment dolgozni. Sokan a dolgozó paraszti családok közül a katonaságot választották életpályául. Másokat elvitt a Párt vezető posztokra, vagy tisztviselőkké lettek stb. De élelemre nekik is szükségük van.

Most az aratásnál az egész nép szükségletét látja maga előtt a dolgozó parasztságunk.

Ezért most fokozottan felelősségteljes dolog a betakarítás. Sikeresen kell megoldanunk ezt a feladatot. Azonban ehhez fel kell ismerni és le kell küzdeni az előtünk álló nehézségeket.

Egyik ilyen legsúlyosabb nehézségünk a munkaerőhiány. Nem nagy hiányról van szó, de ez olyan dolog, amit előre látnunk kell és amivel feltétlenül számolnunk kell. Hajdú-Bihar megyében különösen a biharkeresztési járásban tapasztalható ez a jelenség.

Honnan adódik az, hogy nekünk a népi demokrácia ötödik esztendőjében az aratásnál, cséplésnél munkaerőhiányról kell beszélnünk?

Döntően onnan, amiről már az előbb is szó volt, hogy most már a dolgozó parasztság számára is lehetőség nyílt, hogy más pályára menjen. Azonkívül mi megnöveltük a gabonaterületet, mert azt akarjuk, hogy több kenyérünk legyen. Sokkal jobban műveltük földjeinket, mint ezelőtt, mert azt akarjuk, hogy gazdagabb aratásunk legyen. Most nagyobb a termésmunka és ez is nagyobb munkát, több munkaerőt kíván a betakarításnál. Többek között ezek a munkaerőhiány okai. Mindezeket kívül azt is tekintetbe kell venni, hogy a Párt felvilágosító munkája nyomán dolgozó parasztságunk egyre része mar a szövetkezeti útra lépett. Itt már lényegesen többet termelnek, mint a kisparcellákon és itt nagyobb a feladat. Ugyazintén nagyok a feladatok állami gazdaságainkban is. A munkaerőhiány főleg itt mutatkozik. Ezt le kell küzdenünk.

Hogyan tudjuk leküzdeni a munkaerőhiányt? Elsősorban úgy, hogy belül az egyes termelőcsoportokban, vagy állami gazdaságokban tesszünk meg ennek érdekében minden szükséges lépést.

Ilyen lépés legyen többek között az, hogy a szocialista szektorokban mutatókozó rossz munkaszervezést ha a céltalanul kiküszöböljük. Igen sok esetben az egyes gazdaságok feleslegesen küldözgetnek az Állami Gazdaság Megyei központba. Nem egy ízben előfordult, hogy hárman is bejöttek az Állami Gazdaságok Me-

gyeközpontjába olyan ügy intézése végett, amit egy ember el tudott volna végezni. A közelmultban a nyírábrányi gazdaságból permeterzőszerért jöttek Debrecenbe, de valami irást otthon felejtettek s emiatt kétszer jártak meg Debrecen. Több gazdaságban előfordul, hogy egy-egy egész munkacsoportot fölöslegesen küldöznek ide-oda és a végén kiderül, hogy ahhoz a munkához, amit rájuk bízta, fele ember is elég lett volna.

Az állami gazdaságok hosszútávú tapasztalatsereire tekintettel több gazdaságból felvetették, hogy az aratás idejére az iródt is munkába állítsák. Ez helyes. De elsősorban a rossz munkaszervezés mögött megbújó erőtartalmakat kell munkába állítani.

Meg kell szüntetni azt az állapotot is, hogy a termelőcsoportok és állami gazdaságok dolgozó családjai másféle — nem egy esetben — kulákhöz járnak dolgozni. Most általában egy újfajta taktikája az osztályellenségnek, hogy magasabb bért ígér és ezzel csalja magához a dolgozókat. Azért persze óvatosan vigyáz arra, hogy az odacsalt munkáson meglegyen a haszna.

Meg kell említeni, hogy ezt a kulákpolitikát néhol a DEFOSZ helyi vezetői is támogatják. A darvasi DEFOSZ titkárnak például az az álláspontja, hogy nem az állami gazdaságba, hanem a kulákhöz kell elsősorban a munkásokat leszerveztetni. Az ilyen álláspont igen káros és ezt az álláspontot meg kell változtatni.

Tehát: a lehető legnagyobb mértékben kiküszöbölni a rossz munkaszervezést, felszűnre hozni a mezőgazdasági üzemekben is a rejtett erőtartalmakat — ez a feladat. Emellett megakadályozni, hogy a kulágagitáció következtében az állami gazdaságból vagy termelőcsoportból másféle menjenek dolgozni.

A feladatok közé tartozik az is, hogy a szocialista munkaverseny az aratás idejére a jelenleginél még magasabbra fokozzuk. Eppen a munkaversenyél kell azonban megjegyezni, hogy különösen az aratás az, ahol semmiképpen nem mehet a versenymunka a minőség rovására.

A mi dolgozó parasztságunk világszerte látja, hogy az egész dolgozó magyar nép számára takarítja be a termést. S nem könnyű, hogy mennyi kárrel, mennyi szervesítéssel történik a betakarítás. A búzából pereg a szem a kaszálásnál, a kereszterakásnál, összehordásnál, az asztagbarakásnál. Ez mind szempergést, szemvesztést jelent. Ez a betakarítási módszer a termésnek mintegy 20—25 százalékát szokta elvenni. A Szovjetunióban ma már kombájnnal ezrei végzik a betakarítást. Ezek a gépek egyszerre aratnak, cséplenek, itt tehát nem hullik annyi szem. Mi azonban az idén még túlsúlyban a régi betakarítási módszert alkalmazzuk. De itt is adódik mód a szemvesztés megakadályozására. Kell a gyors versenymunka, de éppen olyan fontos a becsület, gondtal végzett munka is.

Igy fogja győzelemre vinni a dolgozó parasztságunk a legfelelősségteljesebb mezőgazdasági munkát, a betakarítást.

Franciaországban eddig több, mint ötmillió dolgozó írta alá a békefelhívást

Egyre szélesedik a békefelhívást aláírók tábora

A Béke és Szabadság Harcosai országos bizottsága vasárnap a Páris közelében lévő Montreuilben gyűlést tartott, amelyen Fernand Vigno beszámolt a békefelhívási mozgalom franciaországi eredményéről. Közölte, hogy

mindenütt, ahol a felhívást bemutatták és ismertették, a dolgozók csaknem 100 százaléka aláírja a békefelhívást. Franciaország 90 megyéje közül eddig 59-ben több mint ötmillió aláírást gyűjtöttek, ez azonban még csak első állomása a mozgalmaknak.

Juri Zsukov, a Pravda párisi tudósítója arról a hatalmas békétüntetésről emlékezik meg, amelynek jegyében a vasárnapi nemzetközi gyermeknap Párisban lefolyt. A hatalmas gyermekfelvonuláson a gyermekek ilyen feliratokat vittek: „Tiltátok be az atombombát”, „Elmi akarok!”, „Apák-anyák, mentsetek meg bennünket az atombombától, amíg nem késő”. Ezek a jelszavak órákon át zengtek Párisban. Délután a hatalmas Buffalo stadionban

soktizezer apa, anya és gyermek tüntetett a béke mellett. Nehéz leírni — írja a tudósító — milyen képet mutatnak a dolgozó gyermekek a francia fővárosban, ahol a városi kötszégvetés kiadásainak minden száz frankjából 35 frank jut a rendőrségre és mindössze 0,05 frank a gyermek-üdültetésre. A gyermekek arca halvány, alakjuk vézna.

Berlinben a DIVSZ végrehajtó bizottságának sajtófogadásán Guy de Boysson rámutatott arra, hogy a DIVSZ fejlődése fényesen bizonyítja az egész világ békefrontjának erősödését.

A világszövetség tagjainak száma ugyanis rövid idő alatt 30 millióról 70 millióra emelkedett.

Erich Honecker, a szabad német ifjúság elnöke bejelentette, hogy Nyugatnémetországban az ifjú békeharcosok kongresszust fognak tartani. Kocsemaszov szovjet küldött hangsúlyozta, hogy a berlini találkozó sikere bizonyítja, milyen

nagy jelentősége van az ifjúságnak az egységes, demokratikus Németországról folyó harcban.

A m s t e r d a m b a n a Holland Kommunista Párt főtitkára felhívta a holland kommunistákat és velük együtt az ország valamennyi dolgozóját, hogy

az erős hatósági nyomás ellenére fokozott erővel és bátorsággal küzdjenek a békeért és írják alá a békefelhívást. L o n d o n b a n az Angol Kommunista Párt végrehajtó bizottsága a békefelhívás gyűjtésével kapcsolatban nyílt levelet adott ki, melyben felhívja a Párt tagjait, tegyék a béke védelmét tevékenységük alapjává és segítsék elő a június 22-i békevédelmi értekezlet sikerét.

Az angol közalkalmazottak szövetségének londoni értekezlete ko-

moly aggodalmát fejezte ki az angol kormány politikája felett, amely háborúba sodorja az országot.

B e c s b e n június 10-én ül össze a békevédelmi kongresszus, amelyre az ország különböző részeiből békefelhívást indultak a főváros felé. A staféták útvonalába eső helységeken a staféta érkezésekor mindenütt békenagygyűléseket rendeznek.

O l a s z o r s z á g b a n jellemző a békefelhívás erejére, hogy sok olasz pap is megbélyegzi az atomfegyver használatát. Santin trieszti püspök volt az első, aki nyilvánosan támogatta az atombomba ellenes felhívást. Kéményhangú nyilatkozatot tett né-

hány nappal ezelőtt Galazzi gressetoi püspök és Simonetti toscanai püspök is. Az olasz válogatott labdarúgócsapat valamennyi tagja Rio de Janeiroba való utazása előtt aláírta a stockholmi békefelhívást.

A L e n g y e l o r s z á g b a n tartózkodó jugoszláv emigránsok nyílt levélben közlik, hogy a stockholmi békefelhívás aláírásával egyben arra kötelezik magukat, hogy egyre nagyobb erővel harcolnak a békeért és Jugoszlávia felszabadulásáért.

B e l r u t h b a n folytatódnak a békétüntetések. A tüntetők az ország reformokat követelő röpecsülvánul szórakoztatják a városban.

A román békeharcosok távirata Sztálin elvtárhoz

A bukaresti Szabadság stadionban tömeggyűlést tartottak, amelynek résztvevői táviratot intéztek Sztálin generalisszimushoz.

A gyűlésről ioró üdvözlésüket küldjük Önnek a békeért harcoló népek szeretett vezetőjének — írják többek között a táviratban. Hazánk 10,048,670 lakója írta alá a békefelhívást.

Országunk minden dolgozója, minden becsületes embere határozottan követeli az atomfegyvert először használó kormány háborús büntessé való nyilvánítását.

A felhívás aláírói háival és szeretettel gondolnak a dicső Szovjetunióra, arra az országra, amely szintén rendelkezik atomenergiával, de ugyanakkor kitartóan harcol azért, hogy beilítsák ennek az energiának felhasználását az emberi élet és civilizáció elpusztítására.

Követve a Szovjetunió népeinek ragyogó példáját, akik megmentet-

ték a világot a fasiszta rabszolgaság borzalmaitól és most azért harcolnak, hogy ekerüljük az új világháború borzalmait.

a jövőben is fokozott elszántsággal folytatjuk a békeért vívott harcot. A Szovjetunió vezette békétábor erői legyőzhetetlenek, azok pedig, akik Hitler útját követik, ugyanolyan nyomorultul fogják végezni.

Fáradhatatlanul fogjuk ismertetni a Szovjetunió békepolitikáját, amelyet a nagy Sztálin lángelméje irányít, szüntelenül le fogjuk leplezni a háborús uszítókat, az angol-amerikai imperialistákat és aljas kizsákolókat, a fasiszta Tito-Rankovic bandát és a jobboldali szociáldemokratákat.

Bizunk az igaz ügy győzelmében, melyért harcolunk, mert a békeért harcolók táborának éien a dicső Szovjetunió halad a nagy Sztálin vezetésével — fejeződik be a távirat.

A tanácsstagok jogai és köteleességei

A rövidesen megalakuló helyi tanácsok tagjai széleskörű jogokkal rendelkeznek majd, hogy a dolgozók érdekeit szolgáló felelősségteljes munkájukat jól végezhessék, de ugyanakkor komoly kötelezettségek is hárulnak rájuk.

A tanácstag bármely kérdésben, amely a tanács feladatkörébe tartozik, javaslatot tehet a tanácsnak és kérheti minden ilyen kérdés megvitatását. A tanács ülésén indítványt tehet a tanácsnak és felvilágosítást kérhet. A végrehajtó bizottsághoz, vagy annak tagjaihoz kérdést intézhet minden hatáskörükbe tartozó ügyben s a kérdésre a végrehajtó bizottság tagjai kötelesek felvilágosítást adni. A tagok egyharmadával egyetértésben rendkívüli ülés összehívását kívánhatja.

A tanácsagnak köteleessége a tanács munkájában tevékenyen résztvenni, a rábízott feladato-

kat a dolgozó nép érdekeinek megfelelően pontosan elvégezni s örködni a közvagyon és közéleti tisztaság felé.

A tanácstag fontos kötelessége, hogy állandóan közvetlen kapcsolatot tartson a választókkal s azokat tevékenységéről tájékoztassa. Ennek érdekében évente legalább kétszer köteles beszámolót tartani választói előtt.

A tanácstag illetményét, vagy munkabéret a munkáltató köteles olyan összegben megfizetni, mintha a tanács tagja működése idején a munkahelyén dolgozott volna. Kiküldetés esetén kiküldetési összeg illeti meg.

A dolgozó nép érdekeivel politikai vagy gazdasági téren tanúsított ellentétes magatartás vagy tevékenység összeférhetetlen a tanácstagsággal s ilyen esetben a tanács tagot vissza kell hívni.

UNTUS 4. KEDD

FOR szakszerű 10.
felelősséggel vállal-
ásat megvesznek v.
teserélek, Csapó 29.
hely.

Ny. 684—22

BE adnám 3 és fél
gramat. Cim a ki-
1713—22

ASÁMFA 70 forint
cipőszáma legol-
mbor István kaptá-
mesternél, Kos-
Ny 689—22

RÜDÖ gyűrőtábla,
mosóteknő, két-
Nyirítól (Plac-u.)
adserég-útja 7. II.
1724—22

AVITÁSOK jótál-
reciz munka Kepes
Dimitrov-u. 2. (v.
Ny 701—24

ALLAT

PAPAGÁJ, díszga-
páva, parókás,
barkakán eladó,
Pécs, Csapó 29.
15. 1650—25

keresztzett sültő
tekinthető d. u.
1650-u. 21. 1557—23

NGATLAN

ELY eladó, B. PAI
P. Percs. Választ
kérek. 9299—24

50. számú ház
eladó. Érdeklődni
házmesternél.
1518—24

OM-U. 195. (Vá-
rástól) beköltöz-
és, konyhás, gyű-
7500-ért Nagy
Csapó-u.
1561—24

családi ház Ber-
27. Érdeklődni a
1594—24

AN-U. 29. sz. ház
eladó. Fancsal.
1571—24

DI HAZAT, be-
tő városban vagy
tertségben keresek
ajdonossal tárgya-
1650-u. 1.
Sz 2156—24

TÖZHETŐ házak,
kertek, telkek,
Lakások átadók
en is. Gálcsányi,
2. Tel. 34-20.
Ny 700—24

127. számú ház,
konyhás beköltöz-
ással eladó.
1682—24

LVESZETT

ZETT levéltára
vára névre szóló
1650-ért, vasúti arc-
szőlőványokkal. —
a megalapítót cfi-
visszajuttatni, a
tsa meg. 1584—25

REM azt az ille-
kabatomat elvitte,
alább a kulcsokat
küldje vissza. —
Húszitem harmar-
ok. 1730—23

30.án a Rákóczi
találattól 1. díb
es, piros, kopott-
propéznak való
7 Ft-tal. Jogos
sa jelenkezhet a
városi kapitány-
szobájában, hol
zolás után átveheti

31.én d. e. 6.óra-
AV állomáson egy
kék ujjelkűl 4
gyapjú lambert-
hátak. Igazolt tu-
jelentkezni a
városi kapitány-
szobájában, hol
zolás után átve-
25

ÉPLAP
tikai naplialp

ős szerkesztő:
DA MÁRTON

elős kiadó:
CZI GYULA

erkesztőség:
Bajcsy-Zsilin-
1. Telefon: 42-54

adóhivatal:
Bajcsy-Zsilin-
1. telefon: 30-01

li Nyomda NV
eme, Debrecen
Zsilinszky-utca 1. I
szerző: Révész Imre

FIZETÉSI DÍJ
ORA 11 FORINT
takarékpeztári
száma s-amp:
503.003

VIGYÜK GYŐZELEMRE DOLGOZÓ NÉPÜNK KENYERÉERT FOLYÓ HARCOI

A Szovjetunióban az aratás — hadművelet. Az aratás előtt egy-egy kolhoz számbaveszi erejét, mindenkinek kijelölik a feladatát, megbeszélik az esetleg felmerülő nehézségek leküzdésének módját és győzelemre viszik a szovjet nép kenyéréért folyó harcot.

Nálunk az idén tekinthetjük először hadműveletnek az aratást. Egész mezőgazdaságunkban most már komoly tervszerűség van. Az aratást is ez kell, hogy jellemezze.

Hajdú-Bihar megyében nagyjából már megkezdődött az aratásra való felkészülés. De ez még csak nagyjából és rendszertelenül történt. Esetenként már az is kiváló volt, hogy — a feladat nem megfelelő ismerete miatt — ferde irányba csúszott a felkészülés. Az ősszel is és tavasszal is találkozhattunk rossz, nem az adott helyzethez mért, nem testreszabott tervezésekkel. Eppen ezért igen hasznos, ha megismerkedünk a vasárnap Hosszúhát-on rendezett tapasztalatsereirrel. Iet összesített eredményeivel.

A megye állami gazdaságaiból, néhány termelőcsoportból és gépalomáról, a dolgozók legjobbjait jöttek össze, hogy megbeszéljék az aratásra, cséplésre való felkészülést. Az értekezleten több mint harminc igen értékes felszólalásból megállapították, hogy az állami gazdaságokban, ha nem is mindenütt, de a legtöbb helyen már példaadó munka folyik, az aratás alapos előkészítésére.

Összegezve a tapasztalatsere értekezlet tartalmát, az aratás előtti munkaszakaszban öt alapvető feladatot állapíthatunk meg.

Ezek közül első és legfontosabb, hogy az állami gazdaságok, termelőcsoportok, gépalomok, de az egyéni dolgozó kis- és középparasztok is világosan lássák saját kötelességüket. Itt elsősorban a politikai felvilágosító munkát kell érteni. Az értekezleten a balmazújvárosi „Lenin” tiszos állattenyésztő brigádjának egyik tagja, Bíró elvtárs azt mondta:

A SZÜVETKEZET POLITIKA NÉLKÜL OLYAN, MINT A TEST FEJ NÉLKÜL

Ehhez tette hozzá Jernye Péter, az újfalu „Dózsa” tiszos tagja, hogy „Ha pedig a politikai munka jó, akkor versenyt futhatunk az időjárással is, úgy megy a munka.”

A politikai előkészítés mellett szükséges a szakmai ismeretek elterjesztése is.

A zsákai állami gazdaság egyik brigádvezetője felvetette — és ezt az értekezlet el is fogadta, meg fog valósulni — hogy indítani kell egy arató-gépkészítő tanfolyamot.

A második legfontosabb teendő a gyors, de minőségileg is megfelelő növényápolási munka. Ezen a téren állami gazdaságaink már bő tapasztalatokkal rendelkeznek. Bödönhátról Vig Erzsébet, Ebesről Sipos Róza, a darvasi gazdaságból Ságvári László és még néhányan értékes növényápolási tapasztalatokat ismertettek, aminek egyrészt, ha az idén már nem is, de jövőre annál inkább felhasználhatjuk.

Harmadszor, rendkívül döntő, hogy

AZ ARATÁSRA MINDEN MOZGÓSIHATÓ ERŐT

előre számbavegyünk és annak idején mozgósítani tudjuk. Papp Lajos, a komádi állami gazdaság küldötte elmondta, hogy náluk — úgy tervezték — az iroda személyzet is kijön aratni.

A kismacsi állami gazdaságban a gyümölcs-termelő brigádok is, ebesen az állattenyésztő brigádok is „bevetik”. Az ebesi állattenyésztők vállalták, hogy 100 holdat learatnak.

Negyedik súlyponti feladat, hogy előre beelássunk az aratás időszakába. Az újfalu „Lenin” tiszos küldötte azt mondta: „Mi már ősszel gondoltunk a tavaszra”. Most is így kell tenni, nemcsak Újvároson, hanem mindenütt. Annál is inkább, mert nem is nagyon messze van az idő, amit előre látnunk kell. Király Lajos, a földesi „Dózsa” tiszos tagja javasolta, hogy a gazdaságok és termelőcsoportok próbálják ki az új módszereiket. „Földterületünk

szétszórt — mondta — és egy-egy darab terület messze is van a központtól. Ezen úgy segítünk, hogy úgynevezett „repülőbrigádok” alakítottunk. Ez többnyire fiatalokból áll, akik kerékpáron járnak ki a növényápolást végeztetni. Ugyanígy fogunk csinálni az aratás idején is. Amellett ez olyan segítő brigád, amit mindenhol „be lehet vetni”, ahol hiba mutatkozik”.

Az aratás végzésére vonatkozóan többfajta javaslat hangzott el. Az újfalu gazdaságból Nagy Imre azt hangsúlyozta ki, hogy ők az aratógépek előre, pontosan kiszámítják, kijelölik a munkáját, hogy a gép fennakadás nélkül, állandóan dolgozhasson. Kismacson úgy tervezik, hogy másfél műszakot állítanak be az aratás idejére.

Abban a legtöbb gazdaság meggyeztek, hogy

ÖTÖS CSOPORTOKBAN FOGNAK ARATNI.

Két kaszás, két marokszedő és egy kévekövő. Ez a legmegfelelőbb munkaszakasz. Ugyancsak kismacsiak vetették fel, hogy náluk nem jönnek be az aratók minden este, hanem kint maradnak a határban. Megtakarítanak egy-egy hosszú utat. Emellett versenyt hirdettek: bejelentették, hogy az előíranyított hat nap helyett öt nap alatt végzik el az aratást.

A bíchkeresztesiek minden nap külön-külön mérik ki az aratnivalót és éjjel már meg is társazzák a learatott területet. Ezt a gépalomással beszélték meg.

Az aratás végzésére általában ezek voltak a legelfogadhatóbb javaslatok.

Ötödik, de a legfontosabb kérdések közül is kiemelkedő, hogy szocialista szektoraink és a kis- és középparasztok is fokozott éberséget tanúsítson Molnár Lajos, a szoboszlói tiszos küldötte bejelentette, hogy náluk már kijelölték az éjjeliőrt is. Ez igen fontos és szükséges dolog.

Rendkívül hasznos volt Ságvári László darvasi dolgozó megállapítása. Tapasztalták, hogy a kulák a gazdaságból igyekszik elcsalni a munkásokat. Ha szükséges, nyugodtan magasabb bért is ígér. Aztán a növényápolás ideje alatt napjában ötször-hatszor is leültette a napszámost, mert „most meleg van”. Ezzel

KÉT LEGYET AKAR ÜTNI
EGY CSAPÁSRA A KULÁK.
Elvonja a dolgozók egyrészt az állami gazdaságokból, másrészt pedig a maga munkáját is szabotálja, „mert meleg van”. Harmadik haszna is van belőle: A dolgozók úgy látják, hogy „ez a kulák milyen prima ember”. Erre kell nekünk fokozottan figyelni és a kulákszabotázst meg kell akadályozni.

Jakab János Bödönhátról jött. Azt vetette fel, hogy a klerikális reakció is fokozottabban támadásba kezdett az aratás közeledtével. Igen „aktív dolgoznak” a Margitára beépített apácák is. Egy szóval fel kell készülnünk mindenféle reakció szemétre, mert ezek látva növekvő diadalunkat, most fokozott gyűlölettel szeret-

A Német Szocialista Egységpárt Vezetőségének ülése

1950 június 2-án és 3-án tartotta a Német Szocialista Egységpárt Központi Vezetősége Otto Grotewohl elvtárs elnöklétével berlini központi székházában ülést. Wilhelm Pieck elvtárs beszámolt arról, hogy a pártfeladatok előterében a béke biztosításáért való harc megszervezése, a Szovjetunióval és a népi demokráciák országaival

való barátság megerősítése áll.

Wilhelm Pieck elvtárs a tervszerű gazdálkodás további fejlesztésének fontosságáról, valamint az októberi választások előkészületeiről számolt be.

Wilhelm Pieck összefoglalójában hangsúlyozta: az egész párttagságot mozgósítani kell az októberi választások előkészítő harcaiban.

Kuomintang rémuralom Taivan szigetén

Az elmúlt hónapokban az élet egyre nehezebbé vált Taivan (Formosa) 6.500.000 lakosa részére, amely 50 évig nyögte a japán elnyomás súlyos igáját.

A szigetet a második világháború után, 1945-ben az akkor Kuomintang-uralom alatt álló Kínának adták vissza. Az egyik zsarnokságot a másik zsarnokság váltotta fel.

A Kuomintang-kormány betiltotta az összes demokratikus szervezeteket Taivanban és a sziget lakóival úgy bánt, mint meghódított néppel.

A Kuomintang reakciós klikkje kíméletlenül kifosztotta a taivani népet, amelynek elégedetlensége sztrájkokban és tüntetésekkben robbant ki. Csang Kai-Sek píbékjei 1947 február 28-án valóságos vérfürdőt rendeztek.

Hidegvérrrel gyilkolták meg az ártatlan lakosokat, mert tiltakoztak a törvénytelen letartóztatások és a kormány-monopóliumok vérszívó rendszere ellen.

Az elmúlt hónapokban a Kuomintang, mint végső támaszpont, Taivanra húzódott vissza. A Kuomintang személyzetek hordái úgy lepték el a szigetet, mint a sáskák. Ma 20 tartományi „kormányzó”, 40 „kormányminiszter” és több száz úgynevezett törvényhozó és parlamenti képviselő zsúfolódott össze a szigeten.

A reakciós Kuomintang-mavadványok „szükségintézkedéseket” léptettek életbe;

A MINSZ kultúrverseny kiértékelése

A vasárnapi MINSZ megyei konferenciáján osztotta ki Szöllösi Gyula elvtárs, népművelési vezető a MINSZ megyei kultúrverseny díjait.

Színjátszócsoporthoz az első díjat, egy színpadi függőnyt a berettyóújfalui határőrség EPOSZ csoportja nyerte. A második díjat holtversenyben a Szabadságtelpei és a Homokkerti SZIT színjátszó csoportja kapta. Jutalmuk: egy rádió és egy kis könyvtár. Harmadik holtversenyben a szövati „Vörös Csillag” TSZCS és a nánási Diákszövetség lett.

Népi táncscoporthoz közül legjobb a hadházi SZIT-EPOSZ volt, egy szép harmónikával jutalmazták, második a nánási Diákszövetség, harmadik a debreceni Dohányipar táncscoportha lett.

Énekkarok közül a nánási Diákszövetség énekkara vitte el az első díjat, mely 3 mandolin volt, második a debreceni Diákszövetség központi kórusa, harmadik holtversenyben a Magasépítési NV., a szoboszlói Diákszövetség és a Közgazdasági gimnázium énekkara lett.

nének a szemünkbe és a torkunkra mászni. Ezt nyilván nem engedjük.

Ezek azok a legfontosabb kérdések, amikre fel kell figyelni, ezek azok a tapasztalati javaslatok, amit az aratásra készüléssel jól fel kell használnunk.

Kidomborodott a hosszúhátú tapasztalatsere értekezleten, hogy mennyire fontos a mezőgazdasági üzemi pártszervezetek jó munkája.

Csen-Cseng hirhede gyilkos, aki most a Kuomintang-klikk miniszterelnöke, nyíltan kijelentette, hogy „inkább hebertönöz száz ártatlan embert, minthogy egyetlen kommunista elszalasszon.

A tömeges letartóztatások következtében a taivani börtönök zsúfolva vannak és kiegészítő koncentrációs táborokat építenek.

A maradék Kuomintang-erők az amerikai segély megszerzése céljából áruba bocsátják a szigetet. Az amerikai léghaderő szabadon használja a sziget repülőtereit.

Az amerikaiak által szállított Kuomintang-hadihajók a taisyáni támaszpontból igyekeznek blokádtartani a felszabadított kínai szárazföld délnyugati partvidékét.

Taivan népe azonban látja a kivezető utat. Tudja jól: ahhoz, hogy békében élhessen, szükséges Taivan gyors felszabadítása. Taivan népe elhatározta, hogy megsemmisíti a Taivanban lévő Kuomintang-maradványerőket, az amerikai imperialisták által nyújtott segítség és támogatás ellenére.

AZ ÜTTÖRÖK TÁBOROZÁSA KÖZÜGY! „EMLÉKLAP” VÉTELLEL KIVETTED MÁRTE IS A RÉSZED EBBŐL?

Csökken a kenyérfogyasztás Angliában

Az angol szövetkezeti kongresszus június 1-i ülésén H. Marriot beszámolt arról, hogy a font leértékelését követő ár-emelkedések óta 10 százalékkal kevesebb a kenyérfogyasztás, mint annak előtte.

Meghalt Kiss Istváné

Kiss Istvánt, a „Debreczen” felelős szerkesztőjét és kiadóját súlyos csapás érte. Felesége tegnap hajnalban hosszas betegség után elhunyt. Két kis gyermek veszítette el anyját.

900 MILLIÓ MÁRKA HIÁNY MUTATKOZIK A NYUGAT- NÉMET KÜLTSEGVETÉSBEN

Schäfer, a nyugatnémet bábormány pénzügyminisztere közölte, hogy az 1950. évi költségvetés 900 millió marka hiányt mutat fel. A pénzügyminiszter hangoztatta, hogy a kormány nem tudja egyensúlyba hozni a költségvetést a meg szállás magas költségei miatt.

MIND VELÜNK TART AZ, KI BÉKÉT KIVÁN S FÜLLEKKE. SÜL SZTALIN SZÓZATÁN...

Ezt a dalt éneklik a népművelési iskola hallgatói. Két hete vannak Debrecenben az ország különböző helyeiről, hogy úgy menjenek haza, mint népművelési ügyvezetők, akik iránymutatást fogják a község, vagy gépalomás kulturmunkáját. Tegnap volt a záróvizsgájuk. Ezek az elvtársak, dolgozók harci posztra mennek, nyílt ellenséggel kell harcolni.

Vizsgaeredményük azt mutatta, hogy megállják a helyüket.

NYOLCEZER STRANDOLO VOLT VASÁRNAP DEBRECENBEN

A nagy hőség vasárnap közel nyolcezer strandolót csalt ki a nagyerdői Lenin-parkban lévő városi fürdőbe és a Szabadságtelpi Népfürdőbe. A hatalmas tömeg elhelyezésénél nem volt fennakadás és a fürdőzők a késő esti órákig ellepték a hideg, de főleg a melegvízes medencéket. Nagy tömeg állta körül a honvédség üdülője előtt lévő röplabdapályát is, ahol több izgalmas mérkőzést benyolítottak le.



METEOR:

4, 6, 8 órák

APOLLO:

5, 7, 9 órák

Magyarul beszélő szovjet film

Az ezred fia

Egy árva szovjet gyermek története, akit a szovjet hadsereg örökbe fogadott

IGSZINHAZ:

SZERDÁN UTOLJÁRA!

5, 7, 9 órák

Figaró házassága

Réval J

ponti Vez

molójában

ket mondo

— A kler

harc kérdése

tunk és a m

cia fejlődése

a felszabadul

ja, milyen

ada

tám

a Mindszent

kális reakció

demokratikus

déseiben: ho

formmal kap

hirtokosok o

ság kiköltött

Habsburgok

hogyann ve

esetben az

nyolc oszt

sorra rend

és szorítu

és gazda

— Nem ú

rikális reako

se, de új az

klerikális re

dásait Népl

Ezért kell n

népi demok

módszereim.

— A kler

munkájának

függ előszö

désevel az o

mus építésén

és elemek k

számolásána

és lelelti a

lyok maradv

lokozza és é

kulákság ell

lis reakció

nagybírtokos

lyok,

a rég

restau

ció

volt és az a

támogatja é

ság ellenáll

kezeti mozg

A klerikál

agresszív

demokráci

vetkezmen

az amerika

közödo ag

borús

Az imperia

zött az egyi

pet kezdett

reakció ját

egyre fontos

ban azzal, h

egyéb legál

geit sorra

Annál inká

olyan legál

kodni, amely

tikai szerve

céljait és m

mezbe bujat

alkalmas ar

vezetével il

folytasson: a

— A kler

lunk

az im

ötödik

legfonto

Közismert,

amerikai im

kiszolgálója

a népi dem

amelyekben

része vagy t

lású, a kato

vezetőkörébe

nek ki igen

akció agitá

perialista sz

és szabotázs

zető és rész

— Az imp

törökednek,

nökögeik k

teremtsenek

Az emigrá

Peyer Ká

Harc a klerikális reakció ellen

Révai József elvtárs beszámolója az MDP Központi Vezetőségének ülésén

Révai József elvtárs, a Központi Vezetőség ülésén beszámolója a többi között ezeket mondta:

A klerikális reakció elleni harc kérdése nem új kérdés. Pártunk és a magyar népi demokrácia fejlődésében és küzdelmeiben a felszabadulás óta. Mindenki tudja, milyen

Ádáz dühvel támadott ránk

A Mindszenty által vezetett klerikális reakció 1945 óta a magyar demokratikus fejlődés döntő kérdéseiben: hogyan állt a földreformmal kapcsolatban a nagybirtokosok oldalára, a köztársaság kikiáltásával kapcsolatban a Habsburgok oldalára,

hogyan védte minden egyes esetben azokat a kizsákmányoló osztályokat, amelyeket sorra rendre szorítottunk ki és szorítottunk ki a hatalomból és gazdasági pozíciókból.

Nem új kérdés tehát a klerikális reakció elleni harc kérdése, de új az a helyzet, amiben a klerikális reakció fokozta támadásait Népköztársaságunk ellen. Ezért kell nekünk is változtatni a népi demokráciánk önvédelmének módszereit.

A klerikális reakció aknamunkájának felfedezése és elűzése először az osztályharc élesedéseivel az országban. A szocializmus építésének, a tökéletes osztrák és elemek kiszorításának és felszámolásának politikája fokozza és élesíti a régi uralkodó osztályok maradványainak ellenállását, fokozza és élesíti különösképpen a kulákság ellenállását. A klerikális reakció 1945-től kezdve a nagybirtokos és nagytőkés osztályok,

A régi rendszer restaurációjának előharcosa

volt és az ma is — éppen ezért támogatja életre-halálra a kulákság ellenállását a termelőszövetkezeti mozgalommal szemben.

A klerikális reakció növekvő agresszivitása a magyar népi demokrácia ellen egyenes következménye és tükröződése az amerikai imperialisták fokozódó agresszivitásának, háborús uszításának.

Az imperialista ügynökségek között az egyik legfontosabb szerepet kezdte fogva a klerikális reakció játszása. Ez az a szerep egyre fontosabbá vált kapcsolatban azzal, hogy az imperialisták egyéb legális politikai ügynökségeit sorra rendre felszámoltuk. Annál inkább igyekeznek egy olyan legális szervezetre támaszkodni, amely látszólag nem politikai szervezet, amely politikai céljait és módszereit „vallásos” mezébe bujtatja és ezért különösen alkalmas arra, hogy legális szervezeteivel illegális aknamunkát folytasson: a katolikus egyházra.

A klerikális reakció ma nálunk

az imperialisták ötödik hadoszlopának legfontosabb támasza.

Közismert, hogy a Vatikán az amerikai imperialisták csatlósza és kiszolgálója. Különösen azokban a népi demokratikus országokban, amelyekben a népesség jelentős része vagy többsége katolikus vallású, a katolikus klérus reakciós vezetőikereiből kerültek és kerülnek ki igen jelentős részben a reakció agitátorai, a különböző imperialista szolgálatban álló kém- és szabotázs-szervezetek aktív vezetői és résztvevői.

Az imperialisták persze arra törekednek, hogy különféle ügynökségeik között együttműködést teremtsenek meg.

Az emigrációs szemétdombon Peyer Károly és Mihalovics

között épp oly szoros és együttműködés, mint amilyen szoros volt már Peyerék és Mindszentyék között annak idején az országban.

Nem véletlen az sem, hogy egyre inkább kialakul az együttműködés az imperialisták titóista ügynöksége és a klerikális ügynökségek között.

A Titó-banda békét köt a klerikális reakcióval, arra készül, hogy a fasiszta horvát érseket, Stepinacot szabadon bocsássa.

A magyar klerikális reakció is helyesen értékeli Titóék fasiszta bandáját, tudja, hogy a népi demokrácia elleni harcban cinkosa és szövetségese.

— Az, hogy vannak az ország-

békeellenes és a háborús uszítókat szolgáló aknamunkája

ésesen kifejezésre jutott a magyar püspöki kar legutóbbi nyilatkozatában, amellyel a béke-mozgalom, a békeivek aláírása ellen fordult. Az a jezsuita köntörfalazás, amellyel a püspöki kar a béke-mozgalommal való szembe-fordulását leplezte, nem tevésthet meg senkit. Hiszen az amerikai imperialisták is a „békét” emlegetik, miközben folytatják háborús politikájukat.

Értéke csak olyan békenyilatkozatoknak van, amelyek megmondják kerelen, hol áll és ki az ellenség. A mi püspökeink általános békenyilatkozata és tényleges szembe-fordulása a béke-mozgalommal, éppen olyan jezsuita köntörfalazás volt,

mint amilyen jezsuita kibúvó volt a nagy nemzeti ünnepünkkel, április 4.-ével kapcsolatban, hogy a püspökök elrendelték ugyan a miséket a „házáért” általában, de ugyanakkor megtiltották, hogy a templomokban a felszabadulástól, a Szovjetuniótól, a Népköztársaságról egyetlen szó is elhangozék. A magyar püspöki kar magartatása a béke-mozgalommal kapcsolatban azt jelentette, hogy

a püspöki kar szembefordult a magyar dolgozó nép millióinak békeakarátával, szembefordult a Magyar Népköztársaság kormányának békepolitikájával, kirekesztette magát a békéért küzdő magyar dolgozók nagy és egységes közösségéből

és szócsovévé vált mindazoknak — volt nagybirtokosoknak, tőkésnek, kuláknak — akiknek egyetlen reményességük a harmadik világháború. Nem véletlen az, amitől Borsod megyéből kaptunk hírt, hogy ott három volt csendőrtisztet szenteltek pappá, mégpedig úgy, hogy kedvezményes idő alatt tették lehetővé számukra a papi tanulmányok elvégzését.

Amikor egy asszonyküldött-ség akarta felkeresni Badalji veszprémi püspököt, a püspök helyett, aki nem fogadta a küldött-séget, a püspöki helynök mondta az asszonyoknak: az egyház „nem politizál”, csak „lelki neveléssel” foglalkozik. Nem tudom mit feleltek az asszonyok a püspöki helynök úrnak. De remélem ezt felelték neki: A béke-mozgalom mellett kiállni az politizálás, de kiállni az első világháború mellett, kiállni Hitler és Horthy háborúja mellett: az „lelki nevelés” volt?

Mi a püspöki kartól és a papságnak attól a részétől, mely az ő utasítását követve a béke-mozgalom ellen fordult, megkülönböztetjük a papságnak, első-sorban a lelkeskedő alsópapságot a részét, amely ösztintén és meggyőződésből csatlakozott a magyar dolgozó nép nagy béke-mozgalmaéhoz. Tudjuk, hogy a békeivek aláíró papok között voltak kétszínűek is, akik aláírták az íveket és aztán elmentek agitálni a béke-mozgalom ellen.

ban imperialista ügynökök és kémek, hogy van uszító és aknamunkát folytató klerikális reakció: növeli a háborús veszélyt.

Ebből következik, hogy a békéért folytatott harcnak szerves része a harc az imperialisták kémei, ügynökei, szövetségesei ellen.

A klerikális reakció elleni harc szerves része annak a küzdelemnek, amelyet a magyar dolgozók a béke megvédéséért vívnak. És hogy mi most erősebben és határozottabban vetjük fel a klerikális reakció elleni önvédelmi harc kérdéseit, az elsősorban abból a kötelességünköl ered, hogy fokozzuk erőfeszítéseinket a béke védelmében.

— A klerikális reakció

De a zömük nem volt kétkulacos.

Az a tény, hogy papok százai írták alá a békeivek, mutatja, hogy a katolikus egyház sorában növekednek azok az erők, melyek a dolgozó magyar nép és a béke ellen forduló klerikális reakcióval szemben

készek együtt haladni a népi demokráciával.

A Pártunk a munkásosztálynak, a dolgozó népek éles harcot kell folytatnia a klerikális reakció ellen, de ugyanakkor segítenie és támogatnia kell az egyháznak a Népköztársasághoz ösztintén közeledő és a dolgozó néppel becsületesen együttműködni kész elemeit. Egyesek szerint a püspöki kar nyilatkozata a béke-mozgalommal kapcsolatban „hiba” volt. A mi véleményünk szerint nem véletlen hibáról, hanem következetes politikáról van szó. Vajon az is csak egyszerű „hiba” volt-e, hogy a püspökök és a rendfőnökök megtagadták az állampolgári esküt? Horthy Miklósa felesküdt, akkor nem kellett külön engedélyt erre a Vatikántól.

— A Magyar

Népköztársaságra nem esküdtek fel,

felfedezték, hogy erre külön pápai engedélyre van szükség. A magyar püspöki kar csak akkor hajlandó hűsögre a Magyar Népköztársaság, a magyar nép hazája iránt, ha ezt a Vatikán külön engedélyezi. Engedély nélkül csak a Habsburgok állama, csak Horthy Miklós állama iránt viselkedett hűséggel.

A Magyar Népköztársaság kormánya nem nyugodhat bele abba a helyzetbe, hogy a püspöki kart Horthytól kapta örökségbe és még kevésbé nyugodhat bele abba a helyzetbe, hogy míg a püspöki karnevezésekhez a régi rendszerben szükséges volt a Horthy-kormányzat hozzájárulása, addig a demokratikus Magyarországon a Vatikán a Népköztársaság kormánya megkérdezése és hozzájárulása nélkül nevez ki püspököket.

Az államvéleményező és hozzájárulási jogot a püspöki kinevezéseknél érvényesíteni fogjuk.

— A klerikális reakció

homlasztó és kártevő munkája

arra irányul, hogy alássa dolgozó népünk egységét, munkakedvét.

A klerikális reakció, amely a régi rendszer alatt semmiféle részvétet nem mutatott a tőkésiek üzemeiben folyó embertelen hajszában kizsákmányolt munkások iránt, most — amikor a munkások maguknak dolgoznak — egy-szerre felfedezi, hogy a jó munka, az élmunkás mozgalom, a Sztahanov-mozgalom árt az egész népnek.

A klerikális reakció, a népi demokrácia, a dolgozó nép nagy ünnepeinek megzavarására törekszik és úgy szervezi az egyházi ünnepeket és szertartásokat, hogy azok alkalmasak legyenek a ter-

Arra igyekszik rávenni az ifjúságot, hogy ne tanuljon,

tudatosan előmozdítja a munkás-és dolgozó paraszt tanulók lemorzsolódását az iskolákban.

A klerikális reakció ország-szerte mozgósított a természet-tudományos ismeretek terjesztésé-vel szemben. Mi az igazság? A dolgozó parasztságnak: nemcsak az időjárásban, hanem elsősorban rajta, jó munkában áll, hogy a föld milyen termést hoz. Mi arra tanítjuk a népet, hogy az ember meg tudja változtatni a természetet. A klerikális reakció szembe-fordul ezzel a jobb jövőt biztosító neveléssel és azt hirdeti: „A természetet az úr, ne kapálózunk eliene”, „ami jó volt az apáinknak, jó nekünk is”.

A klerikális reakció a vallás tanításait a felebaráti szeretetről úgy

igyekszik behatolni a tömegszervezetekbe.

hogy megpróbálja befolyása alá vonni és belülről bomlasztani őket. A reakciós papság és a szerzetesek rendszeres házi agitációt folytatnak. A legkülönbözőbb vallási mezben fellépő szervezeteket teremtik meg. Nem felejthetjük el, hogy az Actio Catholica kémeiket rejtegetett és pénzelt. Ennéljogva teljesen jogos az a követelés, hogy meg kell akadályozni, hogy gombamódra szaporodjanak a klerikális reakció külföldi „fedőszervezetei”.

A klerikális reakció elterjedt módszere

a gyermekeknek a szülők, a szülőknek a gyermekek ellen hangolása, férj és feleség kijátszása egymás ellen. A klerikális reakció, amely szavakban a család szentségét hirdeti, a valóságban íme nem riad vissza a család békéjének és egységének megbontásától, ha sötét politikai céljának előmozdításáról van szó.

A klerikális reakció tömegagitációjának legfontosabb szervezetei a különféle

férfi és női szerzetesrendek.

Ezek Magyarországon a régi rendszerben hatalmas földbirtokokkal rendelkeztek. A feudális nagybirtokos osztályhoz tartoztak. Földbirtokosaikat a népi demokrácia a dolgozó parasztság között osztotta fel, de rendházaikat, zárdáikat, kolostorai-

viisszaélt a kormány és a Párt lojalitás és türelmes magatartásával,

féktelen agitációt fejtett ki a hittanoktatás érdekében, megrálgalmazta a fakultatív vallásoktatás demokrácia ellen és a klerikális reakció az ilyen szülők magatartását, mint politikai megnyilatkozást használta fel. Nem mi akarunk most változtatni a fakultatív vallásoktatás mai rendjén. De azt is hangsúlyozzuk kellő nyomatékkal, hogy ez a rend nem jelenthet és nem fog jelenteni szabad kezét a klerikális reakció számára a Népköztársaság elleni uszításra, a gyermekek reakciós befolyásolására az iskolákban. Örömmel kell megállapítanunk, hogy

A klerikális reakció a mi türelmes magatartásunkat támadásra használta fel a fakultatív vallásoktatással kapcsolatban. Ezt a támadást vissza kell verni. A hittanórák folyó reakciós uszítással szemben keményen és gyorsan védekezünk kell.

pedagógusaink zöme becsülettel teljesíti hivatását.

De ugyanakkor azt is meg kell állapítanunk, hogy még sok olyan pedagógus van, aki a klerikális reakció „bizalmijának” szerepét játssza az iskolákban, aki nem akarja tudomásul venni, hogy a hittan rendkívül tárgy, amelyből megbukni nem lehet, aki jobb osztályzatot ad a hittanra járó tanulóknak, mint azoknak, akik nem járnak hittanra. Aki segítkezik a reakciós hittanoktatásnak abban, hogy hittanra nem járó gyermekeket

melés és a tanulás, a munkafegyelem és az iskolai fegyelmű bomlasztására.

A klerikális reakció arra törekszik, hogy aláaknázza a népi demokrácia iskolapolitikáját.

magyarra és terjeszti, hogy a kizsákmányoló elemek iránt részvétet ébresszen és védelmezhesse a kulákokat. A reakciós papok és szerzetesek szerte az országban azt hirdetik, hogy „szegény és gazdag mindig volt és mindig lesz”, hogy a kulákoknak azért van többjük, mert „az isten segített nekik” és ezért őket is „szeretni kell”.

A klerikális reakció e bomlasztó a népi demokrácia a háknázására törő munkája érdekében szívós tömegpropagandát, aprómunkát folytat, alkalmazzza a legkülönbözőbb legális és illegális módszereket. Egyrészt ócsorítja a tömegszervezeteket, elsősorban az ifjúság szervezeteit és igyekszik távol tartani tőlük a gyermekeket, a tanuló ifjúságot.

Másrészt a klerikális reakció

kat meghagyta. A 63 szerzetesrendnek 630 kisebb-nagyobb rendháza volt, egy rendháza mindössze 18 lakó jutott.

Ez a helyzet annál kevésbé tartóható fenn, mert a férfi és női szerzetesrendek, vagy maguk mondják le azokról a feladatokról, amelyeknek teljesítése volt állítólagos hivatásuk (ez vonatkozik a tanítórendekre), vagy régi szerepük vált feleslegessé (ez vonatkozik azokra a rendekre, amelyeknek a szegénygondozás és a betegápolás volt feladata), vagy reakciós politikai célokra csodulard visszaelnek szerzetes tevékenységükkel (ez vonatkozik a kolduló és missziós rendek tagjainak túlnyomó többségére).

A szerzetesség és apácák száza és ezrei járják az országot és mint az imperialisták agitátorai, mint reakciós hírvérők lépnek fel.

Egy zalai községben géppalómást létesítettünk, erre azonnal ferenceseket vezényelték oda.

A népi demokrácia az 1949–50-es tanévben bevezette az államosított iskolákban a szabad vallásoktatást, azt a rendet, amely teljesen megfelel a vallásos és véleményszabadságnak és amely lehetővé teszi, hogy a szülők szabad választásuk szerint járassák, vagy ne járassák gyermekeiket hittanoktatásra. A kormány, a Párt tiszteletben tartotta a szülők szabad akaratát és semmiféle propagandát nem fejtett ki annak érdekében, hogy a gyermekek ne járjanak hittanra. A klerikális reakció azonban

A reakciós paphoz küldeni hittanra a gyermekeket, akarva, akaratlanul is politikai hitvallás a népi demokrácia ellen és a klerikális reakció az ilyen szülők magatartását, mint politikai megnyilatkozást használta fel. Nem mi akarunk most változtatni a fakultatív vallásoktatás mai rendjén. De azt is hangsúlyozzuk kellő nyomatékkal, hogy ez a rend nem jelenthet és nem fog jelenteni szabad kezét a klerikális reakció számára a Népköztársaság elleni uszításra, a gyermekek reakciós befolyásolására az iskolákban. Örömmel kell megállapítanunk, hogy

A klerikális reakció a mi türelmes magatartásunkat támadásra használta fel a fakultatív vallásoktatással kapcsolatban. Ezt a támadást vissza kell verni. A hittanórák folyó reakciós uszítással szemben keményen és gyorsan védekezünk kell.

pedagógusaink zöme becsülettel teljesíti hivatását.

De ugyanakkor azt is meg kell állapítanunk, hogy még sok olyan pedagógus van, aki a klerikális reakció „bizalmijának” szerepét játssza az iskolákban, aki nem akarja tudomásul venni, hogy a hittan rendkívül tárgy, amelyből megbukni nem lehet, aki jobb osztályzatot ad a hittanra járó tanulóknak, mint azoknak, akik nem járnak hittanra. Aki segítkezik a reakciós hittanoktatásnak abban, hogy hittanra nem járó gyermekeket

A bellegelői „Lenin“ TSZCS-ben a tagok tudta nélkül határoz a vezetőség

— eredmény: egy ló elpusztult, kettő megsebesült

A bellegelői „Lenin“ termelőcsoportnál a közelmúltban le kellett vágni egy 3600 forintos lovat, mert már bizonyos volt, hogy elpusztul. Ilyesmi előfordul más termelőcsoportnál is és más gazdaságban is. Ennyi nem is volna érdekes és figyelemre méltó. Azonban a ló megsebesülése és elpusztulása körül bizonyos bajok vannak. Ugyanis a tél óta, tehát aránylag rövid idő alatt immár a harmadik ló sebesült meg a csoportnál. A legutóbbi sebesülés éppen a múlt héten történt. Ilyesmi már ritkábban fordul elő, de azt meg kell adni, hogy ez is előfordul. A különös azonban az, hogy senki sem látta a lovak megsebesülését. Egyszerre csak ott volt a seb a lovak szügyén vagy farán, esetleg a lábán.

Senki sem látta, senki sem tudta és nem tudja még ma sem, hogy a lovak, mert már háromról van szó, hogyan sebesültek meg.

Ki a felelős?

De nézzük csak sorra. Az első ló, amelyik elpusztult és a második, amelyik már meggyógyult, az istállóban sebesült meg. Alifélag rugástól. Lehet, sőt valószínű, hiszen az istállóban, ahol megsebesültek, nem nagyon bőven számolva, de hét ló él. Ezzel szemben az istállóba zsúfoltak nem kevesebb, mint 11 lovat. Ezek a lovak még hozzá minden választék nélkül voltak bekötve. Így aztán bizony megtörtént, hogy rugdosódtak, lehet, hogy súlyosan meg is rúgták a többiek az elpusztult lovat. Amde nem volt szükség ilyen nagy zsúfoltságra, hiszen nem is egy istálló állt meg rendelkezésre! Miért nem vitték át négy-öt lovat? A kocsis-brigád tagjai tiltakoztak is Baranyai elnöknel még a ló megsebesülése előtt, de az elnök nem hallgatott rájuk. Ok pedig beletörődtek, elfogadták a parancsot és végrehajtották. Akkor is felemelték a szavukat, amikor a ló megsebesült. Am az elnök azt mondta, hogy hagyják ott a beteg lovat a többiek között. A kocsisok otthagyták, a többi lovak meg alaposan összehajították a magával tehetetlen beteg lovat. Ez okozta aztán pusztulását.

A kocsis-brigád beletörődött Baranyai „parancsába” és hagyta, hogy a ló, a termelőcsoport vagyona elpusztuljon. Ez a tény. Ki a felelős a ló elpusztulásáért? Felelős az elnök, ez természetes, de felelősök a kocsis-brigád tagjai is, hiszen az ő vagyonukról volt szó. Szemük előtt pusztult el a ló, a 3600 forint értékű. Tudták, hogy ez így fog történni, még sem segítettek rajta. Gyengék voltak, mert a tekintély alá menekültek a személyes felelősség alól.

Mit csinál a pártszervezet?

Azokban folytatása is következett. A legutóbbi lovon is súlyos seb van. Hogyan kapta, azt senki sem tudja. Lehet, hogy rugás, de lehet, hogy vágás. Vágás? Bizony lehet, hogy valaki szántszándékkal pusztítja a termelőcsoport vagyona? De mennyire lehet! Szép ló-állomány van a csoportnak! És bizonyos, hogy sok az ellensége is a csoportnak. Tudjuk, kik ezek, a kulákok és bérencsek.

De van a csoportnak pártszervezete is. Mit csinál hát a pártszervezet? Bizony hosszú ideig semmit sem csinált. Igen! Így már érthető, hogy a lovak egymás után sebesültek meg valamilyen rejtélyes módon. Gyakran váltogatják egymást a titkárok. A tavaly őszi óta három titkár is volt. De bizony ezek nem álltak hivatásuk magaslátán. Elméleti képzettségük sem volt megfelelő, leváltották hát őket. A debreceni pártbizottság javaslatára Ecsedi elvtársat választották meg. Ecsedi elvtárs addig egy másik tisztségben dolgozott.

Azóta megkezdődött a pártélet a csoportban.

Négy hét alatt többet tanultunk, mint 1948 óta. — mondja Szilágyi elvtárs tagjelölt és többen helyeselnék neki.

A múlt hónapban megalakult az EPOSZ, kongresszusi felajánlást is tett a már végre is hajtott. Az

MNDSZ is munkába fogott. A gyermeknapon az összes gyermekeket téstával és kávé uzsonnával vendégelte meg, ezenkívül 19 gyermeket elvitt a moziba, majd fagyilaltot adott nekik. Kultúrmissort is tartanak időnkint. Tehát a két tömegszervezet működik. A pártszervezetben is rendszeres élet kezdődött. Rendszeres pártnapokat tartanak. A termelőmunka is megjavult. A cukorrépa ragyogó tiszta, a kukorica és a napraforgó már régen ki van egyelve. A burgonyát is feltöltögték. Tehát rendben mennek a dolgok? Korántsem.

Van még hiba bőven.

A csoport tagjai szerint hiba, hogy Ecsedi elvtárs éppen pártiskolán van. Hiányzik. Mindenki róla beszél, látszik, nagyon megszerelték, alig várják, hogy visszatérjen. Vele azonban nincs hiba. A hiba máshol van.

Nem régen a csoport tagjai meglepetéssel értesültek arról, hogy építkezéshez téglát vettek. Addig nem is tudtak róla, csak mikor hordani kellett, akkor derült ki, hogy 15.000 forint építkezési segélyt kaptak az államtól. A segélyt felvették, a téglát megvették a tagság tudta nélkül. De pulykát ugyancsak a tag-

ság tudta nélkül vettek. Még a pénztáros sem tudott róla. Ki intézte ezeket a vásárlásokat? Az elnök.

Igy van ez már régen. A tagság pedig türi. Pedig ez így nem maradhat. Az elnök és jobbjai esetében az intéző bizottság intézi az ügyeket a tagság tudta nélkül: ez a módszer csak a csoport teljes széthullásához vezethet.

Az azonban a két dolog szorosan összefügg egymással. A lovak megsebesülése és a vásárlások ügye. Ott is, itt is az elnök rendelkezett, a tagok megkérdése és a tagok jóváhagyása és tudta nélkül. A tagok pedig szavukat sem merik felcsemei. Ez a fő hiba, ezen változtatni kell, csak ha ezen változtatnak, ha minden egyes tag saját egyéni ügyének tekint a csoport ügyét és saját vagyonának tekint a csoport vagyonát és azért harcolni is mer, csak akkor leplezhetik le a megbíró ellenséget, csak ekkor indulhat meg a csoport egészséges fejlődése.

Már pedig meg indult, az alaplételek mind megvannak: jó pártszervezet és szorgalmas tagság. G. L.

A heretyóújfaluai járásban halad legjobban az aratási és cséplési szerződéses munkájuk

Hajdú-Biharban teljes erővel folyik az aratási és cséplési szerződések kötése, de azt lehet mondani, hogy szinte járásonként változó eredménnyel. A legjobban állnak a szerződéskötelesekkel a heretyóújfaluai járásban, ahol az aratási szerződéseknek 92 százalékát, a cséplési szerződéseknek 80 százalékát kötötték meg. Jó a szervező munka ebben a járásban. A legutóbbi napokban 30 kisgyűlést tartottak a szerződéskötelesekkel és az időszerű növényápolással kapcsolatban.

A központi járásban aratási szerződést eddig 1213-an kötöttek, ez a tavalyinak 72 százaléka. A cséplőgépmunkásoknak

csak 55 százaléka kötötte meg eddig a szerződést. A püspökkladányi járásban 614 aratási szerződést írták alá, ez a tavalyinak 50 százaléka, a cséplési szerződések 70 százalékát már megkötötték.

Igen lemaradt a szerződéskötelesek terén a dereskei járás, ahol csak 5-én kezdték meg a szerződések aláírását. Ebben a járásban teljesen elhanyagolták a szervezést és ennek eredménye, hogy nem tudnak számot adni a munkaviszonyokról. Az aratási szerződések megkötésével sietni kell, hogy a munkaerőket megfelelően tudják elosztani.

IVAN MICSURIN

Nevét az egész világon ismerik, úttörője volt annak a tudomány-nak, mely feladatát tűzte ki a természet átalakítását. Az ő jelmondata volt: Nem várhatunk a természet kegyeire. Magunknak kell megszerezni azokat! Micsurin a növénynevelő, mintegy 350 fajta gyümölcsöt és bogvót termesztett. Az általa nevelített ellenállóképes fajták lehetővé tették, hogy kiterjesszék a gyümölcsstermesztést a Szovjetunió északi és északkeleti vidékeire is.

Ivan Micsurin 1855 október hó 27-én született Dolgoje faluban. Arjani főiskolát látogatta, de onnan 1870-ben eltávolították „az iskolai hatóságok iránti tiszteletlenség” miatt. Családja elszegényedett és így tanulmányait nem tudta más iskolában sem folytatni. Kenyerét maga kereste, volt óras, írónk, pályaudvari segédfelügyelő, pénztáros, mechanikus. Bárhol dolgozott, szüntelenül élt benne a vágy, hogy a természet titkait dolgozza. Terve sikerült, 1875-ben bérlet egy darabka földet és azon megkezdte kutató munkáját. Kialakította saját tudományos módszereit, kiválóan tudta növényeket tenyészteni. Néhány év múlva Kozlov városában megalapítja az első orosz növény- és gyümölcsstermesztő iskolát, ahol a növénynevelés szempontjait alkalmazta. Iskolájában az almának és körtének új fajtáit tenyészette ki.

Vel tüntették ki. Ötven éves kutató munkájának minden írását könyvben adták ki és tudományos munkásságának 60. évfordulóján Sztálin elvtárs üdvözölte és „a tudomány érdemes munkása” és „a biológiai tudományok doktora” címet adományozták neki.

A micsurini agrobiológiai tudomány hatalmas győzelmet aratott és az ő elmélete fegyver a kommunizmusért folytatott harcban. Liszenko mondotta: A micsurini elmélet ereje abban rejlik, hogy szoros kapcsolatban áll a kolhozokkal, szovhozokkal s lehetővé teszi a bonyolult elméleti kérdések megoldását a szocialista mezőgazdaság gyakorlati alapján. A micsurini agrobiológiai tudomány győzelme, valamint a reakciós biológiai elmélet veresége új perspektívákat nyitott meg a növényi és állati organizmusok átalakítására, a munka természetes feltételei eddigigél hatékonyabb felhasználására, valamint a szocialista mezőgazdasági termelés technológiájának gyökereinek megújítására. Ennek a körülménynek döntő fontossága van a szocialista gazdaság életszínvonalának emelésében. A micsurini biológiai tudományt jogosan lehet olyan fegyvernek minősíteni, amely a mezőgazdasági termékek bőségéért és a kommunista társadalom kiépítéséért folytatott harcban felbecsülhetetlen szolgálatot tesz.

Micsurin halálának most van az évfordulója, 1935 június 7-én halt meg.

A Megyei Operatív Bizottság megkezdte működését

Hajdú-Bihar megye Operatív Bizottsága az elmúlt héten Pártunk megyei titkáranak, Barczi Gyula elvtársnak elnökségével megtartotta első ülését, melyen kijelölték azokat a feladatokat, melyeknek megoldása a bizottságra vár.

Barczi Gyula elvtárs utalt arra, hogy a megyében bizto-

sítani kell a jó növényápolás zavartalan menetét, az arató-cséplőgépek idejében való kijavítását és az aratás-cséplés idejére a megfelelő munkaerő szükségletét. Ezeket a feladatokat zökkenőmentesen kell megoldani. Nem szabad szem elől téveszteni, hogy az aratás-cséplés komoly politikai munkát jelent, harci feladatot. Az osztályharc a falun élesedik, a kulák támadására fel kell készülni és idejében visszaverni minden aknamunkát, mely a dolgozó nép kenyere ellen irányul. Széles népnevelő munkát kell végezni, hogy dolgozó parasztságunk minél tisztábban lássa feladatát és ne tudja befolyásolni semmiféle kulák furfang.

Felhívta a figyelmet a minisztertanácsnak az aratás, cséplés és terménybegyűjtéssel kapcsolatban kiadott rendelkezésére, melynek maradéktalan végrehajtása legfontosabb kötelessége a bizottságnak. A helyi Operatív Bizottságoknak figyelmet kell fordítani arra, hogy minél több nőt és fiatal vonjanak be az aratás-cséplés nagy munkájába, hogy zökkenő ne legyen sehhol. A munkaerőfeleslegességet gondosan fel kell kutatni és úgy irányítani, ellenőrizni a megyei mezőgazdasági munkát, hogy hanyag munkaszervezés sehhol ne legyen.

A Megyei Operatív Bizottság minden héten ülést tart és a helyi operatív bizottságokkal szorosan együttműködve irányítja megyénk legfontosabb mezőgazdasági munkálatait s gondoskodik arról, hogy minél nagyobb sikerrel fejezhessék be az aratás, cséplés nagy munkáját.

Guba Péter semmiképpen nem lehet példakép

A nagylétei határban az idén araszos kalászt fognak aratni. Az egész határon általában a jó munka látszik. Olyan a határ, mint egy különleges tükör. Ami hetekkel, napokkal ezelőtt történt, azt is világosan levetíti. A legtöbb tengeritábla kiemelkedően szép. Itt már másodszer is kapáltság. A másfél méteres búza azt tükrözi, hogy itt jó talajba került a Párt tanítása, a bizaszem is, a minisztertanács határozata is. A dolgozó parasztság nem sajnálta a műtrágyát, a tiszszázalékos termésemelés érdekében.

Guba Péter Nagylétei községi főbírója és emellett a helyettes párttitkár szerepét is betölti. A tantályamon lévő titkár jelenleg ő helyettesíti. Sok a munkája. Kettős feladatát rendkívül buzgalommal látja el. Legalábbis a külsőségek ezt mutatják.

Neki — Guba Péternek — az a megállapítása, hogy a kisparasztság róla példát vehet. Amikor arról esett szó, hogy egy becsületlen kisparasztot ki kellene írni az újságba, akkor saját magát javasolta.

Ez így rendben is van. A község egyik vezetőemberének tényleg úgy illik dolgozni, hogy az példakép legyen. Különösen, ha kom-

munistáról van szó. De nem ez az egyetlen ok, amiért Guba Péter magát akarta népszerűsíteni. Hanem az is idetartozik, hogy nehezen talál az egész létei határban egy kis- vagy középparasztot, aki hozzá hasonlóan példakép lehet. Ez viszont már hiba. Ha tényleg ilyen kevés a példásan dolgozó ember Létán, ez hiba. De még súlyosabb hiba az igazság, vagyis, hogy vannak itt kiváló dolgozóparaszatok, de azokat a község főbí-

Szabotázs, kulákpropaganda, klerikális támadás

A valóság azonban mást mutat. Balogh József 40 holdas kulák a kötelező 2 hold helyett csak 1 hold cukorrépat vetett. Ezt nem ellenőrizték idejében és a kulák ellen még most sem indították meg az eljárást. Vida Gábor a répat későn vetette, gyomosan tartja és ennek egyrésze semmi termést nem hoz.

A piactéren kisebb-nagyobb csoportokba verődve tanácskoznak a kulákok. Az egyik csoportban Pokol Sándor, Arva Sándor és Kerezi János, Pokol Sándor viszi a szót: „Oda a termés, nem lesz semmi, nincs eső” stb. S ez a hang, hogy „ne, ne, lesz termés”, kezd általános lenni Létán. Az utolsó héten a templombanok

rója, a helyettes párttitkár nem ismeri.

Mindebből megállapítható: Guba Péter egyrészt öntelt, másrészt pedig nincs megfelelő kapcsolata a dolgozókkal.

Más is kiderült. Az önteltségből és a tömegekkel való egészséges kapcsolat hiányából szinte törvényszerűen következik Guba Péter harmadik hibája is az, hogy nem ismeri az osztályharc állását Létán. Azt mondja Guba Péter: „Nálunk elvtárs, a kulák nem szabotál. Arra mi éberben ügyelünk.”

Nesze neked éberség! Mi ez, ha nem a kulákok és a klerikális reakció fokozott — és meg kell mondani, nem egészen eredmény nélkül — támadása.

Az a véleményünk, hogy Guba Péter semmiképpen sem lehet példakép.

„EMLÉKLAP” VÉTELLEL SEGÍTSD ELŐ AZ ÚTTÖRŐK NYARALÁSÁT!

gról

terveje. a Párt... melyen belül... sok a vezetők... nélkül nem lehet... Iffjúságnak... lelkiismeretesen... a szocialista gaz... felelősségének pa...
nem a tuda... csúszni az isme...ában a bolsevik...adereit, tanulni...ll a legkiválóbb...eladat.” (Sztálin)...kor tudja siker...talaságunk, ha a...elemében f...ha hibáik kö...al látnak hozzá...
fog felmerülni, csökövények el...t. Kiterítő erőse...t majd a ma...os bolsevik ká...

harcban segítsé... Iffjúságnak Le...árs most megje...

eken megbeszél... Pinczes... elvtárs.

ervezeti...enyek

z. o., a konfek...or fontos ügyben...os szakbizalmi ma...tt. — Pestő szak...6 órákor ülés...koztály elnörsé...tart — Rádiós...a 6 órákor elima...szervezete felkéri...letési és beteglá...csoport tagokat...a délután 6 órára...szervezetünk he...rvezet a bizalmi...kutatások részére...tekeztetést tart a...előkészítésére a...szervezet felkéri a...án délután 4 óra...ársnak temetésén...tálozó) minél na...gének meg.
6 órákor az MSZT...ári értekezlet lesz...miatt kérjük a

nk!

00 literes...latot kér

6. 3-860.

Ervényesítsük mindennapi munkánkban a Pártról szóló lenini-sztálini tanítást

Kereken kimondjuk, a vasárnap megtartott gyermeknap a Rákosi telepen jóval várakozáson alul sikerült. A gyermekek arcán itt is öröm sugárzott, a kávéosztás is szabályszerűen megtörtént, de az egész napi ünnepség olyan képet mutatott, mintha a rendezők akaratától függetlenül, magától, szervezetenélv történt volna minden, mintha senki sem tartotta volna kezében az események fonálát. Nem is tartotta azt a kezében senki.

A Rákosi-telepi vasárnapi ünnepség képe többé kevésbé fényt vet az ottani mozgalmi munka egészére. Pedig a tulnyomórészt dolgozóklakta telepen meg vannak a jó munka előfeltételei.

VIRÁGZÓ ÉLET AZ ODUK HELYÉN

„Téglavető” — így hívták ezélt a Rákosi-telepet. Távolról jött emberek, akik Debrecenben sem találtak kenyert, hajlékot, a szeméttel mellett, a „Téglavető” telepen vájtak maguknak odút a földbe: ez volt a szállásuk. Ezt is sajnálták tőlük.

Még a földkunyóhót is, amit úgy vájtak maguknak, s ahol a fetű ette a gyermekek testét, még azt az odút is szíjjelrugdalták a csendőrök, amikor kijöttek — mondja Pető Sándor elvtárs, a termelőszövetkezeti csoport titkára.

Gyűlölték a telepen lakók a Horthy-rendszert. A felszabadulás pedig nemcsak szíjjelrugdalták a földkunyókat, hanem emberi hajlékokat is teremtett helyükbe. A pártmunka rögtön a felszabadulás után felvirágozott a Rákosi-telepen. Az itteni pártszervezet 1945-ben a debreceni pártszervezet bázisa volt. A jó pártmunka eredményeképpen a telepi dolgozó parasztok termelőcsoportot alakítottak. A csoport 320 hold földjén jól folyik a munka. A növényápolási munkákat idejében és jól végezték és végzik. A csoportban két brigád: egy növénytermelő és egy állattenyésztő brigád is van és jó munkát végeznek.

Pető elvtársat, a tiszcs újonnan megválasztott titkárát szeretik, becsülik a csoport tagjai. A csoporttagok is és a telep többi lakói is, — munkások, kispasztok, kubikosok — szeretik a Pártot. A telep nemcsak elnevezésében, hanem szívében is hordja Rákosi elvtárs nevét.

MIÉRT GYENGE MÉGIS A PÁRTSZERVEZET?

A Párt a munkásosztály szervezeteinek legmagasabb formája — ezt a Pártról szóló lenini-sztálini tanítást nem tudja kellő mértékben érvényesíteni a pártszervezet vezetősége munkájában. A gyermeknap — ez a csepp víz a tengerben is — világosan mutatja ezt. A pártszervezet álláspontja még pénteken az volt, hogy a vasárnapi gyermeknapot a termelőszövetkezeti csoportban kell megtartani. Helyes álláspont volt ez. A nőszövetség Rákosi-telepi vezetője, Paksai elvtársnő azonban úgy találta, hogy a termelőcsoport 30 „kölykéért” nem viszik ki oda a telep többszáz gyermekét. (A termelőcsoport pár lépésnyire van a teleptől.) Paksai elvtársnő nem a szocialista fejlődést, hanem a pillanatnyi számszerűségi kérdéseket tartotta előbbrevalónak. A Nőszövetség munkáját egyébként is a praktikizmus jellemzi a Rákosi-telepen. A rendezvényekre összehozták a gazdasági alapot, de politikai tartalom nincs munkájukban. Paksai elvtársnőnek a pártszervezettől „független” külön irányvonala van. Ez is jellemzi a nőszövetség munkáját a Rákosi-telepen. De a pártszervezetét is. Kozma elvtárs párttitkár nem vezet. Hagyja, hogy folyjanak a

dolgok. Az EPOSZ titkára a pártszervezet határozatainak végrehajtása helyett vitatkozik, érveket keres a kényelmesség alátámasztására. A párttitkár és az EPOSZ titkára elvi vitát folytatnak, hogy a fiatalok ma este, vagy holnap este szedje le a dekorációt.

A műsor második helyi részének irányítását egy kétes elem vette a kezébe és ez megkérdte a párttitkár, hogy az ő száma előtt valami „jópofa” dolgot konferáljon be. A titkár elvtárs visszautasította ugyan a meg nem tisztelt megbízatást, de nem határozottan. Nem magyarázta meg, hogy ez a feladat nem méltó a Párt titkárához.

SZILÁRDSÁG HELYETT HATÁROZATLANSÁG

Ez a határozatlan magatartás lazává teszi a pártéletet. A határozatlanságot fel kell számolni, mert csak így küszöbölhető ki, hogy az összevont pártnapokon minden 100 tagból csak 15—20 jelenik meg (s hol vannak még a pártönkivüliek?). Pénteken este népnevelőértekezlet volt a Rákosi-telepen. Az értekezleten mindössze tíz népnevelő jelent meg, de a tíz népnevelő is csak immel-ámmal végezte munkáját. Nem ismerték fel eléggé az itteni elvtársak a népnevelőmunka jelentőségét. Az ifjúság egyik vezető funkciója a következőket mondta: „Ki kellett volna hozni a zenekarokat, vagy legalább egy dzsesszzenekart, arra biztosan kijöttek volna a telepiek.” Ez az

elvtárs még vasárnap sem a népnevelőmunka hiányosságára, hanem a dzsesszzenekar hiányára gondolt. A titkár elvtárs látja munkájának fogyatékoságát, s reméli, hogy ki tudja küszöbölni azokat.

De ezen a téren is hiba van. Ő úgy gondolja, egy-két év alatt lehet belejönni a munkába. Már holnap el kell kezdenie Kozma elvtárs, nem pedig hónapok, sőt évek múlva.

HOL KELT ELKEZDENI?

A titkár elvtárs jó úton jár. Képezi magát, a dolgozók becsülik. Ott kell elkezdni, hogy ő maga is tudja értékelni saját munkáját. A vezetőségi ülésen hozza a határozatot a pártmunka megjavítására és a tömegszervezeti munka irányítására. Hozza a határozatot a népnevelőmunka megjavítására. Mozgósítsák a népnevelőket a termelőszövetkezeti csoport, a felülszocialista útnak népszerűsítésére. A „Dózsa” tisztes konkrét eredményei jól alátámasztják az agitációt. A hozott határozatokat ellenőrizték. Ellenőrizték, hogy a tömegszervezetek is magukévá tegyék a Párt útmutatását. A tömegszervezetek — közöttük a nőszövetség — úgy végez jó munkát, ha a Párt útmutatását követi. Erjék el az elvtársak a Rákosi-telepen is, hogy valóságos legyen munkaterületükön a Pártról szóló lenini-sztálini tanítás: „A Párt a munkásosztály szervezeteinek legmagasabb formája”. (V. M.)

EGY KONGRESSZUSI KÜLDÖTT

Miskolczi János vagongyári sztahanovista

A tengerigöré előtt nagy halomban hordták össze a letört kukoricát. Minden tizedik csomó a nap-szamosoké, akik letörték a gazdáknak.

Az emberek ott álltak tétlenkedve a kukoricacsomó mellett és azon tanakodtak, hogy miként vihetik haza. Nagy dolog a kukorica, árából elégedélnék egy darabig, amit megtartanak, jó lesz kenyérpótlónak, ha meg egy kis malac kerül valahogy a szegény portára, akkor felhízzalják belőle.

A gazda arra sétált s egy darabig figyelte az embereket. Majd így szól:

— Ide figyeljenek emberek, én ezt a kukoricát hazaszállítottam a lakásukra, nem kérek pénzt érte, pedig nem kis dolog, hanem ezért maguk meg dolgoznak nálam három napot még ráadásul s a kukorica is otthon lesz.

Három napot még ráadásul? Az emberek elcsendesedtek, összenéztek, tanakodtak.

— Három nap, sok lesz az — vett ellent bizonytalan hangon egy idős ember.

A gazda vállat vont. — Én nem erőltetem magukat.

Igy aztán még rádolgozták a három napot és a kukorica így került haza a lakásra.

Ezekre még mindig visszaemlékszik Miskolczi János elvtárs, a Vagongyári fiatal sztahanovistája, meg még sok egyébre. Emlékszik arra is, amikor a remek magaskérgű csizmaszemes levéllel a lábába rúgott a kis halápi parasztyermeknek, mert vezényszavaira nem csaitant meztelen lába. Régi dolgok ezek, eltelt sok esztendő azóta. A kis halápi parasztyermek, akit ide-oda dobált a múlt rendszer könyörtelen, kíméletlen nem ismerő rendszerre, ma a Vagongyárban dolgozik. A gépműhelyben csapcsiszoló.

Nem gyakran szokott visszaemlékezni ezekre a sötét napokra, de amikor a MINSZ vasárnapi megyei konferenciáján ott ülhetett, mint

sztahanovista az elnökség között, amikor látta a feléje irányuló szeretetet, a munkája után járó megbecsülést, szólásra emelkedett és feltört belőle a múlt keserűsége s a jelen minden öröme.

Halap, cselédsors, szegény és megáztatás, minden elmúlt. Miskolczi János 1945-ben a Vagongyárban munkához látott, dolgozott mindenfelé, amit rábíztak egy segédmunkásra. S bárhol is dolgozott, hihetetlen szívszággal harcolt a jobb eredményekért. Tavaly egyéni versenyző lett. Amikor a csapcsiszolás munkáját bízták rá, gondolkodni kezdett, hogyan lehetne nagyobb eredményeket elérni. S lassan egymásután döntötte meg normáit. Az elért rekordok azonban soha sem elégitették ki, tudta, hogy a rekordok azért vannak, hogy még nagyobb eredménnyel túlszárnyaljuk őket. Jelenleg 231 százalékos átlagot teljesít.

Az elmúlt vasárnap Miskolczi János ifjúmunkás sztahanovistát a MINSZ megyei konferenciája kongresszusi küldöttnékel jelölte. Egyike lesz ő is azoknak a kiváló fiataloknak, akik a DISZ megalakításában tevékenyen részt vesznek.

Életének ez a második legnagyobb öröme, mert az első az volt, amikor megkapta a párttagsági könyvét, ez volt a legnagyobb boldogság, ami életében történt. S most a Komszomolhoz hasonló új egységes ifjúsági szervezet megalakításában vehet aktívan részt.

1945 óta élek csak — mondja — az addigi életem nem volt élet, azóta egyre több öröm van az életemben, hetekben, napokban s a munkám is újabb és újabb lendületet kap. Köszönöm a Pártnak. Igérem, soha nem fog bennem csalódn!

A mult heti taggyűlések eredményei és hibái

A Párt alapszervezete a Párt alapja. A Párt alapszervezete élő szerv, melyet az önfeladatos fejelem tart össze és a párttagok építő és alkotó tevékenységére támaszkodik. Az alapszervezet legfőbb szerve a taggyűlés, amely megvitatja a szervezet életének és munkájának minden fontosabb kérdését, határozza meg a tagok és tagjelöltek felvételéről, meghallgatja a titkár és a pártvezetőség beszámolóját, megvitatja és irányítja a vezetőség működését és mozgósítja a párttagokat a megoldandó feladatok végrehajtására. Nézzük meg, hogyan érvényesültek a fenti szempontok a debreceni taggyűléseken, hogyan mozgósították a taggyűlések a kommunista és legfontosabb feladatok végrehajtására, mit tettek a termelés és a munka termelékenységének emelése, a darabbérezés bevezetése érdekében.

A Bőrgyárban lezajlott taggyűlésen a jó előkészítő munka eredményeképpen a tagságnak mintegy 85 százaléka jelent meg. A titkár elvtárs beszámolójában foglalkozott a pártszervezet előtt álló feladatokkal, többek között mint legfontosabb feladattal a darabbérezés bevezetésével. Rámutatott arra, hogy a darabbér rendszerre való áttérés előnyeit nemcsak a bizalmi munkák, népnevelőknek kell ismertetniük az üzem dolgozóival, hanem a szak szervezeti aktíváknak is ki kell venniük részüket a felvilágosító munkából. Ugyanezt mondották el a hozzászóló elvtársak is. Rámutattak arra, hogy a szak szervezettel jól tenne, ha egy összevont termelési értekezleten a darabbérezés kérdését megtárgyalná a dolgozóikkal.

Ez igen helyes felvetés volt, így a hozzászólásokban megnyilvánult bírálat, mint az indítványban. Nyilvánvaló, hogy a feladatok ilyen módon megvitatása elvi szilárdságra és nagyobb vitatkozó készségre neveli elvtársainkat, egyben kiszélesíti látókörüket, megerősíti felelősségérzetüket a rájuk bízott munkával szemben.

Helyes volt a dolgozókat ezúttal legjobban érintő kérdést, a darabbérezést a tagság elé vinni. Ugy a beszámolóban, mint a megjelent tagok számából bizvást az a következtetés vonható le, hogy a Bőrgyárban a taggyűlés színvonala az eddiginél sokkal magasabb fokra emelkedett és megértte az első lépést azon az úton, amely a párttagok teljes tevékenységéhez, aktívizálásához vezet.

Igen jó taggyűlés volt a Richter-gyárban is, ahol az üzem termelési kérdéseit vitatták meg. A darabbérezés bevezetésére újabb munkafelajánlást tettek a Richter-gyári elvtársak a taggyűlésen. Az injekciós töltő brigád felajánlotta, hogy a mult havi 8.8 százalékról 3.6-ra csökkentik a selejtet. Burai Ilona elvtársnő felajánlotta, hogy a párttagoknál csökkenti a selejtet és a porok mérését hiánytalanul végzi el. Ezen a taggyűlésen meglátszott, hogy a pártszervezet valóban saját ügyének tekintti a termelés emelését és az üzem menetének minden gondját. A meg meg nem oldott feladatokat is megvitatják s közben több igen helyes megoldás mutatkozott. Ugyancsak ez bizonyosodott be a Dohánygyár egyes alapszervezeteiben. A jól előkészített taggyűléseken elvtársaink rámutattak az egyes hiányosságokra. Vértési Lajos elvtárs az üzem tervének teljesítéséről beszélt, rámutatott, hogy az első negyedévben sikerült az önköltségszökkentés terén eredményeket elérni, azonban már április hónapban önköltség emelkedés mutatkozott, mivel nem használták ki

a teljes munkaidőt és a nyersanyagot sem takarékoskodtak. Figyelmeztette a tagságot, hogy mindnyájuknak a gazda szemével kell ügyelniük az üzemre és örködniük újabb eredmények elérése és újabb önköltségszökkentésre, mert csak így tarthatják meg továbbra is az üzem jélvénnyét. Ezekből a példák-ból láthatjuk, hogy a jól előkészített taggyűléseken nemcsak a tagság hozzászólásai növekednek meg, hanem a tagság tevékenysége is megnő, megnyilvánul a bírálat és önbírálat, a hibák kiküszöbölése is megindul.

Ezek mellett a viszonylag elég jó taggyűlések mellett voltak azonban olyan taggyűlések is, ahol a gyenge előkészítés után és a rendszerint gyenge titkári beszámoló után a tagság megjelent része sem vette ki részét az üzem, vagy a körzet életének irányításából. Igen sok helyen vagy egyáltalában nem szóltak fel az elvtársak, vagy nem a titkári beszámolóhoz szóltak hozzá, ez történt meg többek között a TŰZEP-nél. Ennek okát Bartha elvtárs részben abban látta, hogy a titkári beszámoló a taggyűlés anyagát kimerítette. Ez gyökerében helytelen álláspont, mert a titkári beszámolót mindenképpen meg kell vitatni, sőt a minden részletre kiterjedő beszámoló maga után vonja a sok hozzászólást is. Hogy az elvtársak nem a beszámolóhoz szóltak hozzá, az valószínűleg azért történt, mert a beszámoló gyenge volt és nem adott elég részletes elemzést. Másrészt a tagság sem kísérlette kellő figyelemmel a pártszervezete ügyeit. Ezért terelődtek el a hozzászólások más irányba. Az ilyen taggyűlés nem neveli a tagságot, nem tanítja a kommunistákat.

Általában azonban kivételek voltak az olyan taggyűlések, ahol a tagok nem érdeklődtek saját szervezeteik működése iránt. Csaknem mindenütt valamilyen formában megnyilvánult a bírálat és az önbírálat is. De még nem elég mélyreható az alulról jövő ellenőrzés a vezetőségekkel szemben. Pedig tudnunk kell, hogy éppen a taggyűléseken szélesedik ki az alulról jövő ellenőrzés és ott válik az egész tagság közös ügyévé az ország és a Párt minden ügye. A hozzászólások terén mutatkozó hiányosságok nagy része abból adódott, hogy nem fordítottak elég gondot a taggyűlések előkészítésére, nem volt elég jó a politikai felvilágosító munka.

A legfontosabb hiba, amit valamennyi debreceni taggyűlésen elkövettek az volt, hogy a tagság nem határozott a beszámoló felet, nem hozott határozatot az indítványok, a javaslatok felet. A Dohánygyár I. alapszervezetében Tardos Lajos elvtárs igen egészséges javaslattal állt elő a munka megjavítását illetően, a tagság el is fogadta s ennek ellenére a jogszövevényben nyoma sincs ennek. Ezen a módszeren feltétlenül változtatni kell. A taggyűlés nem vitatkozó szerv. A taggyűlésnek irányítania kell a pártszervezetet és annak vezetőségét. Tehát a javaslatokat határozatban meg kell rögzíteni, hogy az ellenőrzést is gyakorolni lehessen a végrehajtásért felelőst is meg kell jelölni. Végül a titkári beszámoló elfogadását is jegyzőkönyvbe kell venni.

A mult heti taggyűléseken egyetlen határozatot nem hoztak. Tehát lényegében, még a legjobban sikerült taggyűlések sem érték el céljukat. Ennek megállapítása után a következő taggyűléseken minden bizonnyal jobb munkát végeznek majd az egybegyűlt elvtársak.

Pintér Vilmos.

Az angol szakszervezeti tagok nem hajlandók követni reakciós vezetőiket

Az irodai alkalmazottak szövetségének értekezlete elvetette a Kommunista Párt tagjai ellen irányuló határozati javaslatot.

Az angol állami alkalmazottak országos szövetségének évi

értekezletén a mult hét végén megakadályozták azt a kísérletet, amely a kommunistákat el akarta tiltani a szakszervezeti tisztségektől. Az értekezlet ezzel egyidejűleg ismét a bérrögzítés ellen foglalt állást.

Nem tudtunk hirtelen Cs. Kefegyárban jött szakosztály vagy a darabnyos, hogy hozzákezdett totta a fél munkadarabok. Igaz, ez ténny, de olyan frissen, hogy a kis m

A Dohánygyárban egy a termelési előkészítést. A bi kiértékelés. Sándorné te el a legújabb zsalékkal. D. zárkóztak a Jánosné k. Lajosné résznyes is százalékra.

A vagonulónak dött. Tegnap osztrály vizismeretekblyos, lakatnuók jó főtanulást. nak egészen a mult tanutendő alatt nek, nincs liség probla fiúk is. melyek, méről tesznek ezek a fiatalok a sok govelük szemjő tanulást. Török Ina a vizsgán szerelné a

A Kefegyárban teikessedással gesítő kom munkások nonc. A lakalaiták, hogy százalékkal. járnak elő. zsik Imre la feltes kérdéketnek a nyek feljavi

A Cementzői a műszöltve sikeres jús elsejei ajánlások k minőség és A május el nem lanyhúzza a dolgozótták, sőt kózták azt. hirta ki az és a szenter N. V. A do déssel fogavást és elhaseny megnylők telhetőgyobb lendűtermeléshez.

Egy nappal a darabbér bevezetése után a Kefegyárban

Nem tudni, mi tetszett jobban hétfőn Császár Lászlónak a Kefegyárban, a szabadságára megjött szakszervezeti kedvezmény, vagy a darabbérézés, de az bizonyos, hogy mikor reggel 7 órakor hozzákezdett a munkához, ráértotta a fényezőkorongra az első munkadarabot, még dalolt is hozzá. Igaz, ez máskor is megtörtént, de most valahogy mégis olyan frissen, üdítően hatott hangja a kis munkateremben. Csikós

elvtársnő, a másik korongos, még át is szólította hozzá.

ÖRÖMMEL ÜDVÖZÖLTÉK A DARABBÉRT

— Jó kedve van, Császárné, biztos sokra viszed a héten. Bizonyára arra készülsz, hogy a versenytáblán túlszárnyald a múlt heti 160 százalékot.

— Azt hiszem, te is osztozol benne — szólott vissza tréfásan Császárné és lopva rápillantott a gép mellett elhelyezett kis négy-szögletes cédulára.

A kis cédula, a darabbérézés hírnöke, ott „trónolt” mellette egy kis skatulyában. De nemcsak nála, hanem Csikós Erzsébetnél és a stancoló, lakkozó, szurkoló műhely munkapadjai mellett is. Csütörtök és péntek éjjel keményen dolgozott elkészítésén a kis Mázló Irén, a normás és többi munkatársa, de mire kellett, elkészült.

Csikós és Császár elvtársnő nevére (éppúgy a többiekére is) pontosan fel van tüntetve, hogy egyes munkadarabért mennyi idő, mennyi bér jár. Csikós elvtársnőnek az első tétel alatt például az van bejegyezve: 1.200 darab ruha-kenyél fényezéséért darabonként 5.85 század fillért számolva, 70.20 Ft. jár. Pontosan ennyi és sem több, sem kevesebb.

— Na most már nem kell annyit vesződni a pénteki fizetéssel — kiáltja a gépek zakatolásán keresztül Császárné — Emlékszel, Erzi, hogy eddig mennyit vesződtünk, mennyi felesleges időt pazaroltunk el, még sem tudtuk kiszámolni a bért. De most fogadom, hogyha ceruzát veszek, már elmondhatom az otthoniaknak, hogy mennyit kerestem a mai nap.

A négy üzemrészben különböző normák mellett közel 15 besorolás volt. Ez nehézzé és áttekinthetlenné tette a bérelszámolást és egy bizonyos fokig gátja volt a verseny egészséges kibontakozásának. Most a darabbérézés bevezetése után ez megszűnik és nem lesz több bércsoport, mint öt. De az új elszámolás előnye nemcsak ebben mutatkozik meg, hanem abban is, hogy sok munkatályamatnál magasabb alapórabért állapít meg, mint a régi. A stancolóban a ruhafekék tömítésénél az eddigi 2.30 Ft órabér több, mint 50 fillérral javult, 2 forint 82 fillérből származik el ezután ezt a minőségi munkát. Ugyisint jelentős javulás van a kefekötő segédkeknél, a lakkozóknál is. Ez kétségkívül újabb lendületet fog adni a munkaversenynek, újabb sikert a Kefegyárnak. Egy nap kevés idő, de máris vannak ilyen jelenségek, amik utalnak arra, hogy a májusi 151 százalékos teljesítményt túlszárnyalják.

EMELKEDIK A TELJESÍTMÉNY

A lakkozóknál Sóvári Péterné, Vass Istvánné keze is mintha ezt támasztaná alá. Mi tagadás, kétségkívül gyorsabban siklik a domborúhátú ruhafekenyélek felületén az ecset a darabbérézés bevezetése óta Erre meg is van minden okuk a lakkozóknak, hiszen az órabér megszüntetése óta több, mint 50 forinttal emelkedett a fizetésük. Lelkesen nyilatkoznak a darabbérézről a dolgozók:

— Meg vagyunk győződve — mondják —, hogy sokkal jobb lesz, mint a régi. Most már gyakorlatban is látjuk, hogy a darabbérézés, amit Pártunk kezdeményezett, az igazságosság elvét, a munka igazi megbecsülését juttatja érvényre.

A normás is hasonlóan nyilatkozik.

Befejezés: még csak annyit, hogy Császár elvtársnő, mikor este hazamenet a számokkal teleírt papírt többek előtt meglobogtatta, elmondhatta, hogy a hétfői napon 45.60 forint volt a keresete.

— Hogy számoltad ki? — kérdezték hitetlenkedve az otthoniak, — eddig nem tudtad soha megcsinálni.

— A munkautalvány után — felelte.

— Milyen munkautalvány után? — hangzott a következő kérdés.

— Hát ti nem tudtok róla? — csodálkozott el Császárné. — No, akkor megmondom. A mai nappal nálunk, a Kefegyárban is bevezették a darabbérézést.

B. T.



MAGASÉPÍTÉSI N. V. DOLGOZÓI!

Az egyetemi építkezésnél dolgozók 156 százalékos átlag teljesítményt értek el.

A darabbér bevezetése után 26 százalékkal emelkedett a dolgozók teljesítménye.

Szélesítsétek ki a versenymozgalmat, vegyétek át a sztahanovista munkamódszert, szárnyaljatok túl az egyetemi építkezésnél dolgozókat!

KÖZSÉGI TÉGLAGYÁR DOLGOZÓI!

Kifakult, megsárgult, hónapokkal ezelőtti írt cikkek vannak faliújságotokon.

Miért nem használjátok fel a faliújságot a termelésben élenjárók népszerűsítésére?

Hozzátok be a lemaradást!

ERDEI-BRIGÁD TAGJAI!

A kazán vízterelő lemezét rosszul szegecseltétek le.

Hol a jó minőségű munka, legjobb kazánkovácsok? Erdői elvtárs! Te élmunkás vagy! A Te brigádodtól többet várunk!

IFJÚMUNKÁSOK!

A Hajlított Bútorgyár ifjúmunkásai szép eredményeket értek el a kongresszusi felajánlás teljesítésében. Rácz Béla 180 százalékra, Kállai Erzsébet fényező 179 százalékra teljesíti normáját!

Ifjúmunkások! Kövessétek példájukat, fokozzátok a termelést!

A Richter-gyár legjobb versenyzője május hónapban Kun Sándorné elvtársnő

Kun Sándorné elvtársnő az injekciós osztályon csoportvezető. Ismeri az üzemből mindenki. Jó munkájával érdemelte ki, hogy tisztelik és megbecsülik. Mint pártbizalmi is jól dolgozik. A termelésben öntudatos kommunista hősi tettei élen járnak. Normáját 152 százalékra teljesítette május hónapban és ezzel az üzem legjobb egyéni versenyzője lett. Havi keresete 920 forint volt. Az üzem dolgozói megbecsülik Kunné elvtársnő kiváló munkáját és igyekeznek követni példáját, hogy az ötéves tervet időre teljesíteni tudják.

Elítélik a Magasépítési NV dolgozóit a felelőtlen építésvezetőket

A Postás székházban szombaton délelőtt gyűltek össze a Magasépítési NV dolgozói. A szép számmal megjelent szaktársak előtt Hevesi Andor elvtárs, üb. titkár ismertette az eddig elért eredményeket.

A most meginduló egyéni és párosversenyhez nagy mértékben hozzájárul, hogy sikeresen teljesítsük versenykötéletezésünket — mondotta Hevesi elvtárs, majd beszéde folyamán rámutatott azokra a hiányosságokra, amelyek jelenleg vállalatunknál fennállnak. Felhívta a műszaki figyelmét a dolgozók támogatására.

— Az építésvezetők és munkavezetők hassanak oda, mint a műszaki brigád tagjai, hogy segítségük legyenek a dolgozóknak munkájuknál, fennálló mindennemű akadály leküzdésében.

Az előadást a szaktársak nagy tetszéssel fogadták. Magukévá tették a versenykiírást és a versenyszabályzatot foglalt pontokat. A megindult vitában az egyes munkahelyek központi építésvezetői a különböző műszaki brigádokat versenyre hívták. Nagy István központi építésvezető műszaki brigádját az ötös számú brigádot hívta versenyre, hogy ezzel is biztosítja teljes egészében a munkavállalás sikerét. Ezután a szaktársak megvitaták a különböző munkahelyek problémáit. A szaktársak felszólalása után jöttünk rá sok olyan hiányosságra, melyekről még a vállalatvezetésnek sem volt tudomása. A Pavillon lakatanyá építkezés dolgozói nagy örömmel fogadták a darabbér bevezetését. Iljű Bé Irén és Erdői Erzsébet építésvezetőik azonban ügylősek nem osztoztak a szaktársak örömeiben, mert mint vezetői ennek a nagy átalakítási munkálatoknak, nem siettek kellőképpen a dolgozók segítségére. Rosszul szerezték meg az

Szabadság!
Iljű Szabó József
Hortobágy, Magasépítési NV.

A VAGONGYÁRI SZABADSÁGHARCOSOK A BÉKE KATONÁI

A Szabadságharcos Szövetség vagongyári szervezete megvívja csatáját nem csak a kiképzésben, hanem a termelés frontján is. A Vagongyár legjobb szabadságharcosai közé tartoznak Apró János, Weber László, Takács Gyula lakatósok, Zelenka András betanított gépmunkás és Holló Lajosné művezetőhelyettes. A szabadságharcosok a béke harcossai és a szocializmus hű katonái. Ezek a bajtársak azért harcolnak, dolgoznak, hogy megvédjék békénket és függetlenségünket.

A dohánygyári MNDSZ asszonyok termelésük további emeléséért harcolnak az „Élvezem” kiuntető cím megtartásáért

A Dohánygyár MNDSZ asszonyai egymással versenyeznek a termelésben jobb eredmények eléréséért. Az üzemből a legutóbbi kiértékelés szerint özvegy Varga Sándorné MNDSZ asszony érte el a legjobb eredményt 213 százalékkal. De szoroson nyomába zárkóztak asszonytársai: Csizsár Jánosné korongsajtoló 210, Sarkadi Lajosné bálábontó 208, Cseresznyés Istvánné bálábontó 205 százalékra teljesíti normáját. A

Szentesi brigád átagteljesítésben 164 százalékot ért el. A brigád tagjai Szentesi Jánosné, Thoma Sándorné, Mikula Jánosné, Szilvási Istvánné elvtársnők, kézipacsomagolók. Kezük olyan gyorsan jár, szemmel követni is nehéz. A Dohánygyár MNDSZ asszonyai nap-mint nap job és több teljesítményt érnek el. Kifejezve ezzel, hogy a megtiszteltető él-üzem kitüntetőcím továbbra is megtartják.

Vizsga a Vagongyárban

A vagongyári tanműhely tanulóinak vizsgája megkezdődött. Tegnap délelőtt az I/c. osztály vizsgázott társadalmi ismeretekből. A fiúk, esztendőlyos, lakatos, kazánkovács tanulóik jó felkészültséggel tették tanulságot. Ezeknek a fiataloknak egészen más a sorsuk, mint a múlt tanulóinak volt. Két esztendő alatt szakmunkások lesznek, nincs előtűk munkanélküliség problémája. S ezt tudják a fiúk is. Erzik a feleleteken, melyek, még a gyengéket is, arról tesznek tanúságot, hogy ezek a fiatalok igyekeznek azt a sok gondoskodást, amelyet velük szemben a Párt tanúsít, jó tanulással meghálálni.

Török Imre, az egyik tanuló a vizsgán jelentkezett, hogy szeretné a jegyét kijavítani.

Eddig ötösré állt, de a vizsgai feleletei után egy egész jegyvel megjavult az osztályzata.

Az osztály legkisebb tanulója, a 15 éves Pálfi József szintén javítani akart. Ő, aki már többször kitűnt felszólalásaival pártnapokon és SZIT-gyűléseken, most is jól szerepelt. Ő is kijavította osztályzatát.

A tanműhely fiataljai ezalatt a két esztendő alatt többet tanulnak szakmai és elméleti vonalon, mint a múlt rendszer három, sőt négy esztendeje alatt.

S miután a fiúk tudják miért tanulnak, ismerik a célt, amely felé tartanak, nem csoda hát, hogy van bennük igyekezet, és még a gyengéket is arra törektesznek, hogy a lehetőség szerinti legjobb jegyet ériék el.

A kefégyári ifjúmunkások tanulmányi eredményük elköszásával harcolnak a DISZ-ért

A Kefegyár ifjúmunkásai nagy lelkesedéssel készülnek az egységítő kongresszusra. Az ifjúmunkások legnagyobb része tanonc. A lakatos ifjúmunkások vállalták, hogy a gépállási órát 10 százalékkal csökkentik. Például járnak elői Jenei Lajos és Mizsik Imre lakatos tanoncok. A termelés kérdése mellett nagy súlyt fektetnek a tanulmányi eredmények feljavítására is. Egymással

versengenek az osztály éltanulója címért. Kun Erzsébet és Szegedi Ildikó ifjúmunkás lányok haladnak az élen a tanulásban. De minden egyes ifjúmunkás azon igyekezik, hogy jobb munkával, jó tanulmányi eredménnyel méltón kiérdemelhesse a Párt elismerését, s tagja legyen a Komszomol példáját követő Dolgozó Ifjúság Szövetségének.

Versenben dolgoznak a Cementipari NV dolgozói

A Cementipari N. V. dolgozói a műszaki vezetőkkel karöltve sikeresen végezték el május elsejei felajánlásukat. A felajánlások keretén belül javult a minőség és csökkent a selejt is. A május elsejei versenytudület nem lanyhult el, nem estek vissza a dolgozók, hanem megtartották, sőt egyesek tovább is fokozták azt. Nemrégben versenyre hívta ki az üzemet a miskolci és a szentendrei Cementipari N. V. A dolgozók nagy lelkesedéssel fogadták a versenykiírást és elhatározták, hogy a verseny megnyeréséért minden tőlük telhetőt megtesznek. Nagyobb lendülettel fogtak hozzá a termeléshez. A versenyben külö-

nösen kitűnnek: Fekete Margit, Turucz Istvánné és Takács Ferencné.

Szép teljesítményt ér el a Háman Kátó brigád is, mely versenyre hívta ki Szendrei Julia aholitkövező brigádot. Ez olajprés 260 százalékot ér el Vaszil Gézáné, Kovács Mária, Becz Erzsébet és Szabó Sándorné elvtársnők is az élenjáró dolgozók közé tartoznak a Cementipari dolgozók között.

A cementipari N. V. dolgozói azon igyekeznek, hogy a termelésen keresztül mutassák be, hogy készek a békéért való küzdelmet felvenni bármikor az imperialista háborús gyújtogatók ellen.

seki

és a nyers-
koskodtak. Fi-
ot, hogy mind-
szemével kell
és örökdiók
érese és újabb
mert csak
továbbra is az
kból a példák-
a jól előkészí-
emcsák a tag-
vkednek meg,
vékenysége is
l a bírálát és
alkuszóbbólése is

zonymag elég jó
váltak azonban
ahol a gyenge
a rendszerint
amoló után a
ze sem vette ki
y a körzet éle-
Igen sok he-
ban nem szó-
k, vagy nem a
szóltak hozzá,
ok között a
okát Bartha
n látta, hogy a
taggyűlés anya-
z gyökerében
mert a titkári
éppen meg kell
a részletre ki-
aga után vonja
s. Hogy az élv-
molóhoz szóltak
g azért történt,
yenge volt és
letes elemzést.
sem kísérhette
a pártszervezete
dik el a hoz-
yba. Az ilyen
elő a tagságot,
nunistákat.

kívételek vol-
lések, ahol a
tek saját szer-
bránt. Csaknem
yen formában
rálat és az ön-
nem elég mély-
vó ellenőrzés a
ben. Pedig tud-
pen a taggyűlé-
az alutól jövő
állik az egész
az ország és a
A hozzászólások
nyosságok nagy
hogy nem for-
a taggyűlések
vont elég jó a
ó munka.

ba, amit vala-
taggyűlésen ei-
gy a tagság nem
oló felett, nem
z indítványok,
A Dohánygyár I.
Tardos Lajos
egyes javaslattal
megjavítását ille-
fogadta s en-
jegyzőkönyvben
Ezen a mód-
változtatni kell.
vitakozó szerv.
nyitania kell a
annak vezetősé-
töket határozat-
eni, hogy az ei-
olmi lehessem a
ost is meg kell
tikári beszámoló
zőkönyvbe kell

üléseken egyet-
n hoztak. Tehát
legjobbban sike-
m érték el cél-
lapítása után a
éseken minden
mukát végeznek
elvtársak.

Pintér Vilmos.

tagok elni et

ult hét végén
azt a kísérle-
amunistákat el
szakszervezeti
értekezlet ez-
smét a berrög-
t állást.

